

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 634

vineri 10 noiembrie 1961

8 pagini 25 bani

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a împlinit 60 de ani



Mesajul adresat tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej de către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Scumpe tovarășe Gheorghiu - Dej,

Cu prilejul celei de-a 60-a aniversări a zilei tale de naștere, te felicităm călduros, urîndu-ți din toată inima mulți ani de sănătate și putere de muncă în slujba partidului și a patriei noastre socialiste.

Întreaga ta activitate revoluționară ca fiu devotat al clasei muncitoare din România, al poporului român, este înalt exemplu de fidelitate nestrămutată față de marxism-leninism, de luptă perseverentă și plină de pasiune pentru cauza socialismului și comunismului.

Într-un din fragede tinerețe în rîndurile mișcării muncitorești, te-ai călit ca revoluționar proletar în mari bătălii de clasă. Insușirile tale de organizator al maselor muncitoare, capacitatea de a înfăptui cu voință neînfrîntă politica partidului s-au manifestat din plin în eroicele lupte ale ciferiștilor și petroliştilor din februarie 1933, care au marcat o cotitură în istoria partidului și a întregii noastre mișcări muncitorești. La procesul intentat de burghezie ca urmare a acestor lupte, a răsunat cu putere glasul tău de acuzare și demascare a politiciii claselor stăpînitoare, chemarea la luptă împotriva exploatării și asupririi burghezo-moșierești, împotriva fascismului și războiului.

În anii lungi de temniță și lagăr, prin abnegația și combativi-

tatea ta, prin încrederea neclintită în victoria cauzei celor ce muncesc, ai însușit și îmbărbătat pe tovarășii tăi de luptă. Sub conducerea ta, deținutii politici au transformat închisorile și lagărele într-o școală de călire și educare a luptătorilor revoluționari, în universitate comunistă.

Partidul și poporul dau o înaltă apreciere meritelor tale în elaborarea, în anii celui de-al doilea război mondial, a liniei strategice și tactice a partidului, în înfăptuirea măsurilor care au făcut cu putință ca partidul să-și îndeplinească cu cinste rolul de organizator și conducător al luptei unite a tuturor forțelor patriotice ale poporului pentru răsturnarea dictaturii fasciste și întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste.

După victoria insurecției armate, în desfășurarea revoluției populare, în munca de întărire a rîndurilor partidului și în înfăptuirea unității politice și organizatorice a clasei muncitoare, în lupta pentru democratizarea țării, refacerea economiei, cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea și trecerea la construirea socialismului, s-au vădit deosebitele tale însu-

șiri de eminent conducător de partid și de stat.

Victoriile repurtate de poporul nostru în industrializarea socialistă, în transformarea socialistă a agriculturii, în ridicarea nivelului de trai al poporului și înfăptuirea revoluției culturale, în consolidarea continuă a orînduirii democrat-populare sînt strîns legate de activitatea pe care o desfășori cu energie inepuizabilă în fruntea partidului, de marea contribuție pe care o aduci la rezolvarea problemelor complexe ale construcției socialiste, la răspîndirea și aplicarea creatoare a învățaturii marxist-leniniste.

Întreaga ta activitate este străbătută de preocuparea permanentă pentru unitatea de monolit a partidului și întărirea rolului său conducător, pentru aplicarea neabătută a normelor leniniste, a principiului muncii colective în viața partidului, de grijă frățească pentru membrii și cadrele de partid, pentru creșterea și educarea lor, de întransigență față de orice manifestări antipartidice și abateri oportuniste, revizioniste, dogmatice.

Principialitatea ta partinică, caracteristică activistului de tip leninist, înaltul simț de răspundere și de exigență, începînd cu tine însuși, patriotismul fierbinte, legă-

DECRET cu privire la conferirea pentru a doua oară a Medaliei de Erou al Muncii Socialiste din R. P. Romîna, „Secera și Ciocanul” tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Pentru rodnică și îndelungată activitate în mișcarea muncitorească revoluționară, pentru merite deosebite în întărirea partidului și a unității sale, pentru contribuția de seamă în crearea și consolidarea statului democrat-popular și în construcția socialistă din țara noastră — cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la nașterea sa,

Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne,
decretează :

1. Conferă pentru a doua oară tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej Medalia de Erou al Muncii Socialiste din R.P. Romîna, „Secera și Ciocanul”.

p. Președintele Consiliului de Stat
ION GHEORGHE MAURER

București, 8 noiembrie 1961

Solemnitatea decorării tovarășului Gheorghe Gheorghiu - Dej

Miercuri dimineața, la Palatul R. P. Romîne a avut loc solemnitatea decorării tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu prilejul celei de-a 60-a aniversări a zilei sale de naștere.

La festivitate au luat parte tovarășii Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petro Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioros, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, membrii și membrii supleanți ai

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, membrii Consiliului de Stat și ai guvernului, conducătorii organizațiilor obștești și ai instituțiilor centrale, delegații ai oamenilor muncii.

Cu acest prilej au înmînat mesaje de felicitări tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej delegații ale tuturor regiunilor țării alcătuite din activiști de partid și de stat, fruntași în muncă din fabrici și uzine, din mine și de pe marile șantiere, de pe ogoarele patriei; ale marilor întreprinderi industriale: Combinatul Siderurgic Hunedoara, Combinatul Metalurgic Reșița, Combinatul Carbonifer Valea Jiului, Uzinele Grivița Roșie și „23 August” București, Uzinele de utilaj petrolier „1 Mai” Ploiești, Uzinele „Electroputeri” Craiova, Fabrica de confecții și tricotaje București; ale organizațiilor de masă: Consiliul Central al Sindicatelor, Uniunea Tineretului Muncitor, Uniunea Asociațiilor studenților, organizația de pionieri, Consiliul Național al Femeilor, Comitetul Național pentru Apărarea Păcii, A.R.L.U.S., Uniunea de Cultură Fizică și Sport, Crucea Roșie, A.S.I.T., Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii; delegația Academiei R. P. Romîne; delegațiile Uniunilor de creație: Uniunea Scriitorilor, Uniunea Compozitorilor, Uniunea Artiștilor Plastici, Asociația Oamenilor de Artă din Instituțiile Teatrale și Muzicale, Uniunea Arhitecților, Uniunea Ziariștilor.

Secretarul Consiliului de Stat al R. P. Romîne, Grigore Geamănu, a dat apoi citire Decretului Consiliului de Stat cu privire la conferirea pentru a doua oară a Medaliei de Erou al Muncii Socialiste din R. P. Romîna „Secera și Ciocanul” tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej pentru rodnică și îndelungată activitate în mișcarea muncitorească revoluționară, pentru merite deosebite în întărirea partidului și a unității sale, pentru contribuția de seamă în crearea și consolidarea statului nostru democrat-popular și în construcția socialistă din țara noastră — cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la nașterea sa.

Vicepreședintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne și președintele Consiliului de Miniștri, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a înmînat tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej Medalia de Erou al Muncii Socialiste.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN
CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII POPULARE ROMINE
CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

8 noiembrie 1961

Folosirea discului și a magnetofonului la lecții

Folosirea în procesul de învățămînt a sunetului înregistrat pe disc sau pe bandă de magnetofon contribuie alături de celelalte mijloace audio-vizuale (aparate de radio, televiziune, aparate de proiectie etc.) la îmbogățirea cunoștințelor elevilor.

Astfel, discul sau banda de magnetofon devin un factor important în predarea limbilor străine și chiar a limbii materne pentru însușirea de către elevi a unei pronunțări și intonații corecte. Audiind modelele de pronunție și dicțiune date de foneticienii de specialitate, elevii își însușesc mai ușor vorbirea corectă. Cu ajutorul magnetofonului se poate înregistra și pronunția elevilor; analizînd-o apoi în colectiv elevii își pot da seama de progresele făcute și de lipsurile pe care le mai au în însușirea pronunției și intonației.

La lecțiile de literatură, pe lângă faptul că aduce varietate în mijloacele de studiere a operelor literare, utilizarea sunetului permite și să se dea exemple de lectură expresivă a unor poezii sau a unor texte literare. De asemenea audierea unui disc poate constitui punctul de pornire a analizei unei lucrări beletristice. În același timp, analiza personajelor unor opere literare cu ajutorul unor discuri sau al unor benzi de magnetofon care reproduc interpretarea acestor personaje de către actori este deosebit de instructivă, creînd la elevii impresii complexe. De exemplu, audiind discursul lui Cațavencu din piesa „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale interpretat de unul din actorii de seamă ai teatrului nostru, elevii pot deșprinde mai ușor, datorită expresivității și intonației actorului, trăsăturile de demagog ale personajului. La fel, accentele dramatice cuprinse în monologul lui Ștefan cel Mare din piesa „Apus de Soare” de B. Șt. Delavrancea trezesc în sufletul elevilor sentimente de admirație pentru marele domnitor care a adus țării atîtea victorii în lupta pentru independență.

Pentru poeziile pe versurile cărora s-au compus melodii se recomandă a se folosi și înregistra-

trările muzicale, deoarece prin muzica vocală se pot scoate mai bine în evidență unele sentimente și idei.

O disciplină la care folosirea sunetului devine indispensabilă este muzica. A vorbi elevilor despre anumite forme muzicale ca sonata, rondo-ul, simfonia etc. fără exemplificare înseamnă a preda formal. Audierea unor compoziții muzicale concomitent cu explicațiile profesorului îi ajută pe elevi să cunoască și să înțeleagă diferitele instrumente și forme muzicale, să pătrundă sensul interpretărilor instrumentale și corale, le dezvoltă simțul ritmului și face să crească în general interesul lor pentru muzică.

Înregistrările muzicale pot fi folosite și pentru educația estetică a elevilor. De exemplu, în cercurile artistice din școli se pot prezenta medaliaone ale unor compozitori ca Enescu, Beethoven, Chopin, Ceaikovski etc.

Deosebit de necesară este utilizarea benzilor și a discurilor ca material didactic în școlile de muzică, ai căror elevi trebuie să aibă posibilitatea de a audia diferite interpretări ale operelor muzicale.

Dar utilizările sunetului în învățămînt sînt mult mai variate. Chiar și la discipline ca fizica, științe naturale etc. folosirea sunetului poate ajuta la îmbogățirea cunoștințelor elevilor și la o înțelegere mai aprofundată a acestora. În afară de faptul că magnetofonul sau patefonul electric reprezintă în sine un material didactic pentru lecțiile de fizică el poate fi folosit la acustică, pentru demonstrarea calității sunetului. Se pot da astfel exemple de sunete muzicale, de zgomote, de sunete cu intensitate, înălțime și de timbru diferite, se poate demonstra propagarea sunetului, reflexia lui (ecoul), refracția etc. Toate aceste noțiuni devin mai accesibile elevilor atunci cînd folosirea aparatelor de laborator de către profesor este întregită cu o înregistrare sonoră. Prezentarea unui disc sau a unei benzi de magnetofon pe care sînt înregistrate glasuri de păsări sau de diferite animale sălbatice face

mai vie și mai atractivă lecția de științe naturale, dezvoltă dragostea elevilor pentru natură, îi apropie mai mult de aceasta și le trezește interesul pentru studiul biologiei.

Utilizarea discului și a benzilor de magnetofon în instituțiile preșcolare, precum și în primele clase ale școlii elementare, contribuie în mod direct la dezvoltarea vorbirii, la lichidarea unor deprinderi greșite de exprimare, pune în contact pe copii cu una din calitățile cele mai importante ale citirii și foneticii — expresivitatea, dezvoltă gustul pentru povestiri și stîmulează interesul pentru învățarea citirii.

Toate aceste succinte relatări, despre posibilitățile de folosire a sunetului demonstrează importanța acestui mijloc didactic auditiv.

Trebuie avut în vedere însă faptul că acest mijloc complex de învățămînt nu exclude folosirea altor materiale didactice și că, în multe cazuri, le completează. De exemplu, în învățămîntul preșcolar se poate realiza concomitent viziunea unor diafilme și audierea unor discuri care se referă la aceeași poveste (Capra cu trei iezi, Cenușăreasa, Albă ca zăpada și cei 7 pitici etc.).

Utilizarea sunetului în învățămînt necesită un aparataj adecvat și o serie de înregistrări care să corespundă programelor. Ministerul Învățămîntului și Culturii a luat măsuri ca școlile să fie dotate cu patefoane electrice (picupuri) și magnetofone, precum și cu discuri și benzi de magnetofon. Din anul acesta Casa de discuri „Electrodisc” a început înregistrarea pe discuri a unor texte pentru lecțiile de limba română și limba rusă ca și pentru lecțiile de muzică.

V. Gheorghiu și M. Adler



Exercițiile de atletică ușoară și gimnastică sînt deosebit de prețioase pentru întărirea sănătății elevilor.

Conferință despre profilaxia școlară

În ziua de 28 octombrie a.c., în cadrul Consiliului superior al școlilor, dr. Samoilova Fridlian, șefa catedrei de balneologie și fizioterapie de la Institutul de perfecționare a medicilor din Sofia, a ținut o conferință despre „Profilaxia școlară”. Conferința a fost audiată de membri ai Consiliului superior al școlilor, lucrători din direcțiile Departamentului școlilor din M.I.C. și de la Institutul de igienă și sănătate publică al R.P.R., precum și de un număr mare de medici de la școlile din București.

În conferința sa dr. S. Fridlian a subliniat importanța asigurării sănătății tinerei generații, a feririi ei de epidemii, a amintit principiile pavloviste care stau la baza profilaxiei școlare.

Oprind-se asupra folosirii în terapie și profilaxie a radiațiilor ultraviolete, care, avînd acțiune bactericidă, profilactică, constituie un mijloc eficace de combatere a epidemiilor gripale și a complicațiilor pe care acestea le dau la copii, conferințara a arătat necesitatea iradierii generale a organismului copiilor cu raze ultraviolete. Ea a menționat că în Bulgaria, folosindu-se experi-

ența sovietică, au căpătat o largă răspîndire fotariile — camere cu instalații de iradiere a organismului copiilor cu raze ultraviolete pentru a-i feri de epidemii curente ca de exemplu gripa. Fotariile sînt instalate în camere de 40-60 m.p., fie în incinta unei școli, fie la policlinica centrală care efectuează iradierea cu raze ultraviolete a copiilor din mai multe școli. Iradierea se efectuează pe grupe pînă la 30 de elevi, cu ajutorul unor lămpi de iradiatii ultraviolete, în 20 de ședințe, de două ori pe an, primăvara și toamna. Paralel se efectuează și iradierea intrabuclă a amigdalelor.

Fotariile au o importanță deosebită în profilaxia bolilor copiilor. Iradierea în masă a copiilor cu raze ultraviolete, în cadrul școlilor, sub supravegherea medicilor școlari, dă rezultate foarte bune. S-a constatat că în timpul epidemiilor de gripă copiii care au fost iradiați cu raze ultraviolete nu s-au îmbolnăvit.

Conferința expusă de dr. Samoilova Fridlian a fost urmărită cu un viu interes.

Lucia Anderco

POȘTA REDACȚIEI

Dinu N. David, învățător la Școala de 7 ani din Popești, raionul Focșani.

Considerăm că v-ați pregătit bine pentru examenul de gradul II și că de aceea ați obținut rezultatul așteptat. Pentru ca și alții să vă urmeze exemplul, prezentăm pe scurt conținutul scrisorii dvs.:

„Deși am o vechime de peste 25 de ani în învățămînt, m-am înscris la examenul de gradul II din dorința de a-mi verifica și îmbunătăți pregătirea profesională. În prealabil am urmat cursurile de pregătire organizate la Galați, unde mi-am lămurit o serie de probleme de specialitate, de metodica și filozofie. Pentru a-mi sistematiza materialul asimilat în timpul studiului individual mi-am alcătuit mai multe caiete de conspecte. Un caiet asemănător mi-a slujit pentru studierea materialului bibliografic în vederea elaborării lucrării personale, cu titlul „Cum educ elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar prin predarea cunoștințelor de istorie și geografie la clasele I-IV”.

Articolul privind munca desfășurată cu elevii din clasa I-a relevă o activitate conștiințioasă, dar nu ridică probleme deosebite.

C. Cheznou, învățător la Școala de 4 ani Sănătești, raion Tg. Jiu.

Și dvs. faceți parte dintre numeroșii învățători și profesori care s-au înscris la examenul de gradul II din dorința de a-și îmbunătăți calificarea profesională. Din scrisoarea dvs. am reținut propunerile legate de elaborarea lucrării personale și le cităm: „Rezultatele ar fi mult mai bune dacă subiectele ar fi alese cu unul, doi sau mai mulți ani înainte, pentru ca autorii lucrărilor să urmărească teme-

nic problemele într-un timp mai îndelungat. Ar fi bine ca titlul lucrării să fie cunoscut și de către secția de învățămînt, pentru ca inspectorii, în timpul vizitelor lor în școală, să-i îndrume pe învățători și profesori și în această direcție”.

Margareta Bologa, profesoară la Școala medie nr. 4 Oradea

Preocuparea dvs. pentru ridicarea calității muncii instructiv-educative este demnă de laudă. Dar în materialul trimis redacției nu faceți decît afirmații de ordin general. Ne-ar fi interesat să ne vorbiți despre măsurile concrete pe care le iau pedagogii din școala dvs. pentru ridicarea calității învățămîntului, despre eforturile lor îndreptate spre îmbunătățirea activității pedagogice și despre rezultatele pe care le obțin în această direcție.

Nicolae Rachieru, profesor la Școala medie nr. 1 din Făgăraș

Ne bucură că v-ați hotărît să ne scrieți despre problemele școlii serale. Acesta este un domeniu al învățămîntului despre care am dori să ne scrie cit mai mulți dintre cititorii noștri. Dar în articolul trimis redacției vă opriți asupra unor aspecte mărunte. Este interesant să știți ce procedee a folosit un anumit profesor pentru a-i ajuta pe muncitorii-elevi să învețe cit mai bine, cum a reușit un altul să ridice nivelul de cunoștințe al unei clase etc.

Așteptăm să ne scrieți și pe viitor despre școala serală. Dar orientați-vă către aspectele tipice, analizați mai profund activitatea în învățămîntul seral, modul cum se rezolvă problemele specifice predării în această formă de învățămînt,

Tudorița Marinescu, învățătoare la Școala medie din Tîndăreii.

Sîntem de acord cu aprecierile dvs. asupra lecției deschise la care ați asistat și, în consecință, le reproducem:

„Avînd de predat la clasa I sunetul și litera „A”, învățătorul a procedat bine utilizînd un tablou care reprezenta un arici, un avion jucărie și cîteva alune, precum și manualul, tabla cu stînghiș, decupaie ale literelor de mîna și de tipar, sîrmușite și bețișoare. Aceste materiale, utilizate cu pricepere, i-au ajutat pe elevi să se familiarizeze cu litera predată. Demn de remarcat a fost și faptul că învățătorul a purtat discuții menite să contribuie la îmbogățirea vocabularului copiilor și la lărgirea sferei lor de cunoștințe. Dacă ați fi relatat pe larg despre toate acestea, materialul dvs. ar fi putut deveni un articol.”

Ion Ciurea, profesor la Școala de 7 ani nr. 16 din Brașov.

Ceea ce spuneți în legătură cu trecerea la învățămîntul general, obligatoriu și gratuit de 8 ani nu face decît să sublinieze încă o dată cit de bine venită a fost hotărîrea respectivă. Într-adevăr, „acest lucru are o însemnătate deosebită pentru ridicarea nivelului de cultură al întregului popor, pentru pregătirea cadrelor necesare construcției socialismului. Elevii vor avea mai mult timp pentru a-și pregăti lecțiile, vor putea să învețe mai bine și mai mult”.

Ar fi bine să urmăriți cum se desfășoară munca în clasele I-V la care se aplică programul școlii de 8 ani și să ne relatați aspecte concrete în legătură cu aceasta.

BIBLIOGRAFIE

GAZETA MATEMATICA ȘI FIZICĂ SERIA A, Nr. 8/1961

LIMBA ROMÂNĂ nr. 3 și 4/1961

În cuprins:

- I.M. Iaglom: Teoria informației.
- Romulus Cristescu: Introducere în studiul sistemelor automate.
- A. Hollinger și I. Ilasievici: Despre predarea fracțiilor zecimale și ordinare în școala de cultură generală.
- Angela Negulescu: Considerații metodice referitoare la formarea unei concepții juste despre cîmpul material.

★

REVISTA NATURA, SERIA BIOLOGIE nr. 5/1961

În cuprins:

- I. Drăghici: Aspecte ale cauzalității în natura vie;
- A. Hulea: Combaterea buruienilor din culturile de porumb;
- I. Resmeriță: Trifoiul alb (Tr. repens L.) o valoroasă plantă spontană și de cultură;
- V. Sănduleac: Botanica apicolă;
- M. A. Ionescu: Insecte folosite;
- Gr. Eliescu: Problema înmulțirii în masă a insectelor forestiere;
- R. Palocsay: Cum am obținut noi soiuri de gladiole;
- I. Miron: Cîteva date asupra unor pești din Bistrița și perspectivele lor de dezvoltare în lacul de acumulare Bicaz;
- M. Moșneaga: Legătura dintre școală și Muzeul regional de științele naturii din Ploiești;
- M. Bejenaru: Predarea capitoului „Insecte” pe bază de material didactic confecționat de profesor.

Erată

În recenzia „Ilie Cristea: Articole”, din nr. 633 al „Gazetei învățămîntului” rîndurile 3-6 din par III-a, coloana întâia, se vor citi corect: Ilie Cristea desfășoară o rodnică activitate publicistică la „Gazeta Transilvaniei”, „Adevărul” etc., iar rîndurile 10-11 din par. I coloana a patra se vor citi corect: — ceea ce în limbajul școlii se cheamă declamație!

CUNOȘTINȚELE AGRICOLE ȘI LUCRARILE PRACTICE

În ultimii ani s-a acumulat o experiență prețioasă în domeniul predării cunoștințelor agricole și al lucrărilor practice agricole în școlile sătești. Rezultatele obținute demonstrează importanța acestor factori pentru educarea elevilor în spiritul dragostei de muncă și pentru instruirea lor în lumina aplicării celor mai înaintate metode agrozootehnice. Articolele pe care

le publicăm în această pagină relatează activitatea desfășurată în câteva școli sătești pe linia predării cunoștințelor agricole și cuprind un material interesant pentru un schimb de experiență mai larg în vederea determinării celor mai bune forme de organizare și metode de predare a cunoștințelor agricole și de efectuare a lucrărilor practice în sectorul agrozootehnic.

Pe ogoarele colectivei

Programa lucrărilor practice agricole pentru clasa a VI-a prevede și o lecție cu tema „Recoltatul, depozitul și păstratul porumbului”. La școala noastră această lecție a fost predată pe terenul gospodăriei agricole colective. Bazată pe cunoștințele dobândite la botanică și cu prilejul unei vizite efectuate anterior la gospodăria colectivă, lecția le-a dat elevilor posibilitatea să cunoască metodele folosite de gospodăria colectivă pentru sporirea producției de cereale — încorporarea unei mari cantități de îngrășăminte organice, aplicarea rațională a îngrășămintelor chimice.

Pregătindu-i pe elevi pentru lecție profesorul le-a vorbit despre importanța cultivării porumbului pentru economia națională și pentru ridicarea nivelului de trai al colectivităților. Pentru ca lecția să se desfășoare cât mai bine, el a luat din timp legătura cu conducerea gospodăriei agricole colective și a vizitat în prealabil parcela unde trebuia să se desfășoare lucrarea.

Conducându-i pe elevi pe teren, profesorul le-a explicat în mod practic cum se efectuează recoltatul porumbului în cadrul gospodăriei colective, prin desicarea știuleților de folie care trebuie să rămână pe tulpină. Combătând obiceiul de a culege porumbul împreună cu folie respective și de a-l depozita în grămezi spre a fi desăciut mai târziu, a arătat elevilor că astfel porumbul se poate înținge, iar folie mușcate nu mai constituie un nutreț de calitate.

Munca elevilor a fost organi-

zată după modelul activității colectivității. Astfel, cei 40 elevi ai clasei au fost împărțiți mai întâi în două grupe, fiecare grupă reprezentând o brigadă de muncă. Apoi fiecare brigadă a fost împărțită în câte două echipe. Fiecărei „brigăzi” i s-au repartizat douăzeci de rînduri, iar echipa a repartizat fiecărei elev cite două rînduri.

Copiii au fost foarte bucușori de această organizare a muncii și cînd au pornit la lucru, s-au străduit să muncească în ritm susținut, atât pentru succesul personal, cît și pentru succesul echipei și al brigăzii din care făceau parte. Dacă un știulete nu putea fi rupt de un singur elev sărea vecinului și îi da ajutor. Cînd echipa I a primei brigăzi a rămas în urmă, echipa a salva onoarea brigăzii, echipa a II-a i-a trimis doi elevi în ajutor. Această echipă fruntașă a început să cînte de îndată ce a trecut de jumătatea rîndurilor și cîrînd voia bună a curîns ambote brigăzi.

Bucuria a crescut și mai mult o dată cu încărcarea căruțelor și conducerea lor către pălulul gospodăriei. După cîntărea porumbului, elevii au calculat singuri producția la hectar pe parcela recoltată și numărul procentelor de zi-muncă realizat de fiecare elev.

În cadrul unor asemenea lecții elevii dobîndesc deprinderi de muncă productivă și îi se întărește în același timp dragostea pentru gospodăria colectivă.

Inv. Ion Dina

corespondent, comuna Frîncești
raionul Rm. Vilcea

Demonstrațiile pe cîmpul experimental

În predarea cunoștințelor agricole are o mare importanță înțelegerea elevilor asupra necesității de a folosi agrotehnica înaintată, principala cale pentru sporirea continuă a producției agricole. Pentru reliefaarea acestui adevăr științific am prevăzută în planul de desfășurare a lucrărilor practice o serie de demonstrații menite să evidențieze superioritatea agrotehnicii înaintate pentru obținerea unei înalte productivități la diferite culturi.

Demonstrațiile organizate în acest scop s-au desfășurat în sectorul legumicol. Urmărind îndeaproape întregul ciclu biologic al fiecărei culturi legumicole și participînd în mod efectiv la aplicarea lucrărilor de pregătire a terenului, de amenajare a răsadnișelor calde, de semănat în răsadnițe și în cîmp, de îngrijire a răsadurilor și a culturilor, elevii au înțeles influența metodelor agrotehnice înaintate asupra sporirii producției. Ei au reușit să cunoască aplicarea unei agrotehnici diferențiate în funcție de cerințele deosebite de la o specie legumicolă la alta, de la un soi la altul (în cadrul speciei), de la o fază de vegetație la alta și de la un stadiu de dezvoltare la altul pentru aceeași plantă.

Demonstrația a cuprins patru variante la cultura tomatelor, dintre care trei variante cu cantități diferite de îngrășăminte organice aplicate la îngrășărea locală (la cuib în momentul plantării) și completate cu îngrășări faziale, precum și o variantă — marior, care nu a primit îngrășăminte. Răsadul s-a produs în mod obișnuit, în răsadnițe calde.

La marior s-a aplicat cultura practică în regiune — pe bioloane la 0,30 m / 0,80 m în cuiburi cu două plante în cuib. La varianta I plantarea s-a făcut pe straturi înalte, la distanța de 0,80 m / 0,40 m, cu o singură plantă în cuib. S-au aplicat 10 tone/ha îngrășăminte naturale la cuib. Pentru îngrășări faziale s-au folosit la prima fază 120 kg/ha îngrășăminte sodice, 200 kg/ha fosfați și 80 kg/ha îngrășăminte potasice, iar la a doua fază 180 kg/ha îngrășăminte sodice, 300 kg/ha fosfați, 100 kg/ha potasice. La varianta a II-a sistemul de plantare, suprafața plantată și îngrășările faziale au fost aceleași ca la prima variantă, dar s-a mărit cantitatea de îngrășăminte naturale, aplicîndu-se 20 tone la ha. Și la varianta a III-a sistemul de plantare, suprafața plantată și îngrășările faziale au fost aceleași ca la variantele I și II, dar cantitatea de îngrășăminte naturale s-a mărit la 40 tone/ha.

Îngrășărea suplimentară (fazială) a fost aplicată la toate variantele cu scopul de a demonstra că folosirea îngrășămintelor de bază (organice și minerale) este egalată în timp, mai ales în cazul culturilor irigate, unde îngrășămintele sînt ușor levigate și că prin aplicarea îngrășării suplimentare se pot administra plantelor cantități mari de substanțe nutritive chiar în momentul cînd au cea mai mare nevoie.

Lucrările de aplicare a îngrășămintelor faziale au fost precedate de calcule privind cantitatea din fiecare fel de îngrășămintă pe plantă sau la metru liniar, pe baza normelor indicate la hectar. Am explicat elevilor metodele de aplicare a îngrășămintelor suplimentare. Apoi s-a efectuat demonstrația, care a fost repetată de un elev. După aceea s-au lucrat toți elevii, pe echipe. Echipele au fost formate din câte 7 elevi, fiecare avînd sarcini precise: 1 elev deschidea rigolele, 2 elevi aplicau îngrășămintele azotoase, alți 2 elevi cele fosfatice, iar un elev acoperea rigola cu pămînt.

Unii elevi, neîncrezători în ex-

plicația științifică asupra cantității îngrășămintelor, au considerat că se aplică o cantitate prea mică de îngrășăminte la metru liniar de rigolă și au propus să se aplice mai mult, de exemplu cite un pumn la plantă, ca să avem roșii multe și mari. Ei nu-și dădeau seama că este necesar să se stabilească un raport just între cantitățile și concentrațiile îngrășămintelor naturale și îngrășămintele minerale. Ba chiar, trecînd la faptă, un elev a împrăștiat o mare cantitate de îngrășămintă într-un cuib și chiar pe frunze, necrezînd că se vor produce arsuri. Abia a doua zi, cînd plantele respective s-au ofițit și s-au uscat, elevii s-au convins că îngrășămintele trebuie aplicate pe baza unui calcul științific.

Udatul și prășitul s-au efectuat ori de cite ori a fost nevoie la toate variantele, inclusiv mariorul, iar pentru a demonstra posibilitatea de dirijare a proceselor de creștere și dezvoltare, la variantele I, II și III s-au aplicat copilitul și cîrnitul, care au avut drept rezultat coacerea mai timpurie și formarea unor fructe mai mari. Elevii au înțeles, pe parcursul efectuării lucrărilor, că prin copilit obținem plante cu talie înaltă, ușor de stropit, mai luminate de soare, cu fructe mai mari și mai bine colorate.

La ceea ce privește cîrnitul (suprimarea virfurilor lăstarilor pentru a grăbi creșterea și coacerea fructelor existente) li s-a atras atenția elevilor că această lucrare este foarte importantă mai ales la tomate, datorită faptului că procesele de creștere și dezvoltare decurg simultan, formarea de noi flori și de noi inflorescențe continuînd pînă la căderea brumei. De aceea dacă nu s-ar aplica cîrnitul ultimele flori n-ar ajunge să lege, iar fructele formate în ultimul timp ar fi distruse de brumă.

Pentru variantele I, II și III plantele au fost susținute pe spăcher, sistem nou introdus în cultura tomatelor la noi în țară. Fructele din aceste variante fiind ferite de contactul cu solul umed nu au fost atacate de boii și au fost de o calitate superioară.

În scopul de a ilustra clar, convingător, influența directă a îngrășămintelor de bază și suplimentare am cerut elevilor să noteze date biometrice — la o lună de la plantare și cu două zile înainte de prima recoltare — urmărind același indice. Media datelor a fost calculată din măsurătorile la zece plante din fiecare variantă (I, II și III).

Iată o imagine edificatoare. La o lună de la plantare am obținut în ordinea variantelor (I, II, III) următorii indici: înălțimea — 48,5 cm, 52,6 cm, 61,1 cm; numărul frunzelor — 20,8, 22,3, 23,2; numărul inflorescențelor — 4,9, 5,7, 5,8; numărul ramificațiilor — 2, 2, 2; numărul fructelor legate — 2,4, 4,2, 5,2. Cu două zile înainte de recoltare am obținut (în aceeași ordine) indicii următori: înălțimea plantelor — 106,1 cm, 108 cm, 113,6 cm; numărul frunzelor — 30,4, 31,1, 35,4; numărul inflorescențelor — 9,1, 9,7, 11,2; numărul ramificațiilor — 2, 2, 2; numărul fructelor legate — 17,9, 18,5, 21,6.

Numărul de ramificații a rămas constant (două) la toate variantele, deoarece, prin aplicarea copilitului, s-a stabilit de la început ca tuturor plantelor, indiferent de variantă, să li se lase două tulpini.

Analizînd cifrele medii cuprinse în tabel elevii au observat ușor diferența dintre indicii variantelor la care s-a aplicat mai mult îngrășămintă (mranită) și indicii variantelor la care s-a aplicat mai puțin îngrășămintă. Demonstrația n-ar fi avut întreaga eficacitate dacă nu ar fi fost susținută în continuare de o evi-

dență strictă a producției pe variante, care a avut darul de a-i convinge deplin pe elevi. Astfel, s-au obținut 813 kg de roșii coapte la varianta a III-a, 672 kg la varianta a II-a și 495 kg la varianta I. În plus s-au obținut respectiv 165 kg, 130 kg și 110 kg verziuri. La varianta marior s-au obținut în total 353 kg.

Calculul producției de plante la hectar și al producției relative — exprimată în kg fructe coapte — a dat la varianta a III-a producția pe plantă 1,505 kg, producția la ha 47.708 kg, iar producția relativă față de varianta marior 253,5 la sută. La varianta a II-a s-au înregistrat respectiv 1,217 kg, 38.069 kg și 200,1 la sută, iar la varianta I — 0,896 kg, 28.028 kg și 147 la sută, în timp ce la varianta marior s-au obținut 0,608 kg producție pe plantă și 19.019 kg producție la hectar.

Efectuarea experiențelor cu privire la influența îngrășămintelor organice asupra creșterii producției a determinat aplicarea unui ansamblu de lucrări indicate în programa clasei a V-a în capitolul Agrotehnica și legumicultura. În felul acesta au fost reactualizate, precizate, aprofundate și lărgite numeroase cunoștințe agricole și de botanică prevăzute în programă. Concordanța dintre activitatea practică și studiul teoretic s-a realizat în mod firesc. În fața cifrelor care au rezultat din experiența practică și au fost ilustrate în grafice elevii s-au convins pe deplin de justetea argumentelor științifice.

Demonstrațiile practice sînt absolut necesare pentru fundamentarea științifică a cunoștințelor indicate în programă. Ele impun o muncă migăloasă, stăruitoare, permanentă ale cărei rezultate apar după un timp mai îndelungat, dar care sînt deosebit de valoroase.

Prof. A. Grigore

comuna Călărași,
raionul Corabia



Elevii îngrijesc cu dragoste plantele, aplicînd cunoștințele agricole pe care și le însușesc în școală.

Organizarea cabinetelor școlare

S-ar părea că într-o școală sătească nu se ridică probleme deosebite în privința procurării materialului didactic pentru lecțiile de cunoștințe agricole. În realitate, însă, acest material nu se poate procura întotdeauna de pe teren la timp și în cantități suficiente.

Am socotit de aceea că cel mai bun mijloc pentru asigurarea materialului didactic este crearea unui cabinet de cunoștințe agricole dotat cu exemplare din plantele de cultură necesare predării la clasele a V-a, a VI-a și a VII-a.

La instalarea cabinetului au contribuit toți elevii: sala a fost curățată și spoită cu ajutorul elevilor din clasa a V-a, iar cei din clasele a VI-a și a VII-a au construit tablăile și caprele meselor lungi pe care au fost aranjate apoi exponatele — și acestea aduse în mare parte de elevi. Bu-năoară, elevii clasei a VI-a au adus 25 soiuri de fructe, elevii clasei a V-a semințe de cereale, legume și plante întregi cu fructele lor etc. Exponatele aduse de elevi au fost completate cu cele mai frumoase produse obținute pe cîmpul experimental și apoi aranjate frumos pe pereți, pe mese, în cutii și pe planșe din carton. Pe planșe am prins fiole și sticlute cuprînzînd probe de sol și semințe.

Tot din carton, prin zind exponatele în câteva locuri prin coasere, am confecționat și planșe care prezintă diferite plante-cereale, plante cu bulbi, mărul, părul, prunul etc.

Pe mesele lungi au fost puse în cutii aproape 100 de produse agricole — cereale, legume, zarzavaturi, plante medicinale, plante de nutreț, fructe, semințe etc.

Pe una dintre mese s-au expus toate cele 30 de soiuri de fructe existente în comună.

În câteva lădițe elevii clasei a VI-a au pregătit material pentru încercarea puterii germinative a semințelor

Pe jos, aranjate frumos pe lîngă pereți, s-au expus plante și semințe de tof felul, apoi lădițe cu produse agricole de pe cîmpul experimental și din gospodăria anexă a școlii, din G.A.S. și din G.A.C., iar lîngă pereții laterali am înșirat ghivece mari de lemn cu pomi și arbuști scoși din pepiniera școlii.

Multe lecții din programa de cunoștințe agricole care cuprind lucrări de laborator vor putea fi executate de acum înainte în condiții mult mai bune decît în trecut. Elevii au îndrăgit foarte mult cabinetul de cunoștințe agricole. Între ei se desfășoară o permanentă întrecere pentru titlul de fruntaș în munca de îmbogățire și înfrumusețare a cabinetului.

Leon Aldroean

Școala de 7 ani
din comuna Dumitra,
raionul Năsăud

OPINIA SATULUI

— Cîți elevi absentează?

— Nici unul. În toate clasele avem o frecvență foarte bună.

(Dintr-o convorbire cu directorul școlii de 8 ani din Manasia, raionul Urziceni).

Cu ce aș putea începe? Să pornesc de la după amiaza aceea de toamnă, de de mult? Incepuseră ploile. Privind în gol, spre ferestrele pe care șiroaiu suvițe dezlănțite de apă, un profesor, care pînă atunci răsfoie catalogele, repeta în gînd, îngrijorat: „La a IV-a cinci, la mine patru, într-a V-a șase, într-a VI-a opt... Dacă mergem tot așa putem să închidem școala”.

Dar nu. Nu voi începe astfel. A trecut prea mult timp de atunci. Să încep mai bine cu frumoasa serbare pe care a dat-o școala la căminul cultural, să povestesc despre copilul acela îmbujorat, cu cravată de pionier, care recita cu vocea subțire, dar împede și răsunătoare, o poezie în fața zecilor de țărani din sat, despre dansul vijelios și plin de grație al elevilor, despre melodia suavă și despre sceneta satirică plină de haz pe care a prezentat-o echipa artistică. Să povestesc și despre emoționantul concurs „Cine știe cîștigă” la care eu participat pe scenă elevii claselor a VII-a, dar la care cele mai vii emoții le-au simțit părinții lor din sală, despre răspunsurile prompte, clare și bine documentate date de copii.

Și, mai ales, este necesar să amintesc că aproape de fiecare dată în ședințele consiliului pedagogic se găsea cineva care să spună:

— Tovarăși, dacă vom munci bine, dacă elevii noștri vor fi bine pregătiți, dacă vom fi lecții bune, copiii vor veni cu drag la școală, părinții lor îi vor

trimite cu mai multă încredere la noi. Frecvența nu va mai fi atunci o problemă.

Despre toate acestea vreau să povestesc și încă despre câteva întâmplări.

Un țăran se afla într-o zi la șfat. Erau acolo secretarul organizației de partid, președintele șfatului, președintele gospodăriei colective și directorul școlii. Discuția a pornit de departe — de la timp, de la recoltă, de la altele. Și încet-încet, nu știu cum, a venit vorba despre școală. Directorul, mi se pare, a început:

— Dar băiatul dumitale de ce nu vine la școală? A fost vreo câteva zile și acum gata. A terminat. Lipsește...

Despre multe s-a vorbit atunci. Despre truda pe moșia boierului Hagianoff, despre cei ce doar cu cîțiva ani în urmă nu știau să citească, despre lumina electrică de curînd adusă în sat, despre viața căminului cultural, despre cinematograful, despre televizoarele, despre viața în gospodăria colectivă. A trecut o oră sau două? Cine a ținut seama timpului? Omul începuse să înțeleagă, să-și dea seama că nu are dreptate, că indiferența cu care privea școala era un rău îndreptat împotriva propriului său fiu.

Intr-o altă zi — trecuse de mult de ora prînzului — în poarta unui sătean a bătut profesorul Voiculescu.

Omul l-a poștit în casă. Și a început, ca și în alte zile, o discuție despre copil. Nu atunci, nu în ziua aceea s-a hotărît Costache să se îngrijească mai îndeaproape de învățătura fiicei sale. Dar și atunci, ca și în alte dăți, s-a format cite puțin din convingerea că fata lui trebuie să învețe mai mult, mult mai mult decît a învățat el cîndva.

Vedeți, aceste fapte par a fi cam disparate, pare greu de găsit firul care le leagă. O serbare sătească, un concurs, o ședință a cercului agrotehnic sau a consiliului pedagogic, discuții cu părinții copiilor... Dar toate reprezintă cite un exemplu mărunț, cite o pîrticică dintr-o activitate pasionantă în care învățătorii și profesorii au pus ceva din sufletele lor, știind că ea nu va rămîne fără rezultat.

Răsplata strădaniilor lor se reflectă tot în fapte. La câteva zile după ce s-a deschis școala a avut loc o ședință. În sala spațioasă a căminului cultural se adunaseră o mulțime de țărani. Spre sfîrșitul ședinței a luat cuvîntul profesorul Aurel Scaraba și, printre altele, a adus vorba despre Marin Grigore.

— Oamenii din satul nostru au înțeles ce înseamnă școala pentru copiii lor. Unii mai repede, alții mai încet. Dar acum toți își trimit copiii să învețe. Numai Grigore nu înțelege că e bine să-l trimită.

Și atunci din toată sala s-au auzit risete, glasuri ironice.

— Să-i facem invitații!

— Poate vrea să-l rugăm frumos...

Intreaga sală protesta ca o singură voce. Ea exprima opinia satului, convingerea unui colectiv care a înțeles utilitatea și însemnătatea școlii. Prin reacția ei se explică de ce omul cu pricina, care s-a plîns a doua zi („M-am făcut de risul satului”), își trezește acum băiatul în zori, grăbindu-l să nu întîrzie la prima oră și de ce un profesor care ar urmări astăzi, asemeni altuia dintr-o zi de toamnă ploioasă, rubricile din cataloage ar zîmbi mulțumit, murmurînd. „În clasa a III-a, nici un absent, în clasa V-a, nici unul... Cu frecvența nu mai avem griji”.

Octavian Buzescu



Lecția de geografie a patriei la școala din comuna Crișan, regiunea Dobrogea

Primele aprecieri

În primul trimestru de muncă școlară cu elevii clasei I, notele în catalog sau în caietele de teme nu pot fi folosite cu rezultate pozitive. Nu numai că elevii abia încep să cunoască valoarea numerelor, dar chiar atunci cînd știu ce reprezintă șapte sau nouă ei nu reușesc încă să înțeleagă semnificația unei note.

Am avut prilejul să constat că elevii se bucurau la fel și cînd primeau nota zece și cînd erau notați cu șase. Ei nu doreau

decît să li se dea o notă, de dragul de a vedea că învățătorul le-a scris ceva în caiete sau în catalog. De aceea, acum, la început, nu consider nota decît ca un mijloc care îmi slujește pentru a ține evidența progreselor înregistrate de elevi și pentru a semnala părinților situația la învățătura a copiilor lor.

În schimb, utilizez într-o largă măsură aprecierea verbală asupra activității și purtării elevilor. Mi-am dat seama că acest mod de apreciere este mult mai eficient dar că, pentru a-l folosi cu bune rezultate, trebuie să țin seama de individualitatea fiecărui elev în parte, de felul în care spusele mele influențează atitudinea copiilor.

Am observat că, în general, pe elevii clasei I îi stimulează aprecierile pozitive. Învățînd să scrie cite trei linișoare urmate de punct, o fetiță din clasa mea trasa linișoarele neglijent. În primul moment m-am simțit ispitit să-i spun că scrie urit, incorect. M-am gîndit însă imediat că o astfel de apreciere ar fi dăunătoare, descurajînd-o pe elevă. Atunci m-am apropiat de ea, i-am amintit regulile învățate pentru trasarea linișoarelor și am scris pe caietul ei un început de rînd corect. I-am spus: „Ai reușit să scrii cite trei linișoare urmate de punct fără a greși ordinea lor. Dar ai grijă să faci și linișoare frumoase. Încearcă!”. După acest îndemn fetița a scris mai corect. Pe fața ei citeam dorința de a-mi cunoaște părerea. I-am spus: „Bine, ai scris frumos. Dacă ai să fii atentă vei scrie și mai frumos!”. Și-a continuat munca cu multă plăcere și linișoarele au fost scrise foarte bine.

Astfel de lucruri par mărunte, dar adesea de ele depinde succesul muncii noastre în această perioadă.

Alături de aprecierile individuale folosesc și aprecieri cu caracter colectiv pentru felul cum își îndeplinesc sarcinile grupele de elevi cu anumite răspunderi în clasă — de pildă, grupa care se îngrijește de florile din gaste — pentru felul cum cîntă elevii dintr-un șir de bănci etc. Astfel de aprecieri contribuie la închegarea colectivului de elevi, sporesc coeziunea acestuia.

În perioada preabecedară și la începutul celei abecedare aprecierea verbală constituie o etapă necesară pentru a pregăti trecerea la aprecierea prin note.

Înv. C. Cheznoiu

Școala de 4 ani Sănătești, raion Tg. Jiu

Probleme și soluții

Auzim mereu de muncitori care au făcut inovații sau au adus noi perfecționări în procesul de producție, de o brigadă dintr-o fabrică, de pe un șantier sau dintr-o unitate agricolă socialistă care a adoptat o nouă metodă de muncă. Pretutindeni, preocupați de îmbunătățirea activității lor, oamenii muncii caută cu pasiune noi și noi soluții pentru rezolvarea problemelor pe care le ridică practica. Manifestarea acestei atitudini creatoare față de muncă, izvorînd din condițiile sociale ale ordinii noastre, o întâlnim din plin și în rîndul acelor care și-au consacrat viața educării generațiilor viitoare, în rîndul cadrelor didactice.

Am în față un teanc de scrisori. Au sosit pe adresa redacției de pretutindeni — dintr-un cătun de munte, dintr-un sat de pe Bărăgan, de la o școală medie dintr-un mare oraș sau dintr-o comună oarecare unde abia de curînd s-a introdus lumina electrică. Unele privesc poate un aspect mai mărunț, mai puțin însemnat, altele se referă la lucrări importante. Dar toate sînt scrise de oameni care acolo, la locul lor de muncă, sînt rămintăți de întrebări, își pun probleme și încearcă să le dea răspuns, să găsească soluții, de oameni care doresc să contribuie la îmbunătățirea muncii de instruire și educare a tineretului.

Elevii din clasele I-IV vor fi mai bine pregătiți dacă se va menține sistemul predării tuturor obiectelor de către un învățător sau dacă fiecare obiect în parte va fi predat de către profesori specialiști? Este o întrebare pe care în această etapă a dezvoltării învățămîntului nostru și-o pun multe cadre didactice. O găsim și în două din scrisorile sosite zilele trecute la redacție. Iată ce răsund autorii lor:

„Există numeroase argumente care pledează pentru predarea diferitelor obiecte de către profesori specialiști. Am asistat o dată la o lecție de geografie ținută de o învățătoare la clasa a IV-a. Se vorbea despre lacuri și bălți. Elevii au observat că lacurile de cîmpie Potelu, Greaca și Călărăși figurau pe harta fizică din manual, ca și pe harta mare a R.P.R., adică în clasă, cu denumirea de bălți. Învățătoarea, nedumerită și ea, i-a lăsat să creadă că neconcordanța dintre cele ce se spuneau în manual și ceea ce vedeau pe hartă s-ar datora unei greșeli de tipar. Or, nu era de loc așa și un profesor de specialitate le-ar fi lămurit copiilor că lacurile de cîmpie se grupează în lacuri de stepă și lacuri de luncă, iar acestea din urmă în bălți și limanuri fluviale și că bălțile respective sînt lacuri de luncă supuse fluctuațiilor de nivel ale riurilor care le alimentează.

Intr-o măsură mai mare am întâlnit situații asemănătoare la lecțiile de matematică ținute de învățători. Avînd de rezolvat la clasa a IV-a o problemă din capitolul „Arii”, un învățător din Timișul de Jos a descompus-o în cinci probleme simple, complicînd de fapt planul de rezolvare. Dacă ar fi folosit cunoștințele despre fracții însușite de elevi încă din clasa a III-a, putea reduce problema numai la trei probleme simple. S-ar fi evitat astfel o dezlegare anevoioasă și s-ar fi cîștigat un timp prețios. Un profesor de matematică s-ar fi orientat numai decît într-o atare situație”.

(N. Săvuțiu, inspector, Brașov)

„Am asistat, într-o zi, la lecțiile ținute în clasa a IV-a de patru profesori diferiți. Am făcut cu acest prilej multe observații pe care le socotesc interesante pentru cei ce experimentează predarea cu profesori specialiști. Toți cei patru profesori au folosit tabla în

cursul explicațiilor, scriind pe ea ideile principale, datele esențiale din lecție etc. Fiecare din ei avea un fel personal de a scrie. Unii scriau mai mărunț, alții mai mare, unii mai drept, alții mai înclinat. Elevii erau obișnuși însă cu scrisul unui singur învățător, pe care îl imitau. Tendința spre imitare s-a făcut vizibilă și în orele ținute de profesori. Evident însă că schimbarea repetată a modelului imitat nu a avut rezultate pozitive.

Unii profesori au scris ideile pe tablă în propoziții simple, alții sub formă de titluri, alții sub formă de verbe la infinitiv. Și această i-a derutat pe elevi, obișnuși cu metoda de muncă unitară a unui singur învățător.

Pentru ca predarea pe obiecte să fie rodnică, este necesar ca între profesori să existe o cît mai strînsă colaborare, să se depună eforturi pentru a da lecțiilor un caracter cît mai unitar. Profesorii care cunosc foarte bine problemele specialității lor le rămîne obligația să cunoască tot atît de bine și problemele pedagogice privind predarea la clasele I-IV”.

(Miron Gheorghie, învățător, Iași)

— Iată ce ne scrie un profesor:

„Una dintre principalele îndatoriri ale noastre, ale cadrelor didactice, este aceea de a ne îngriji de drumul pe care îl vor urma în viața elevii cu care lucrăm. Ce avem de făcut pentru a da o bună orientare profesională acestor elevi?

Noi am acordat o susținută atenție muncii cu părinții. Pe lîngă discuțiile purtate de diriginți în familiile elevilor, școala a organizat ședințe cu părinții pe tema „Ce profesie își vor alege copiii?” unde s-a arătat care sînt aptitudinile și cunoștințele copiilor și cum le-ar putea valorifica mai bine în viață. Astfel, unii copii pasionați de problemele electriceității au fost ajutați să se

Cum îndrumă directorul

In activitatea sa, directorul școlii sau secției serale este chemat să răspundă unor multiple și variate îndatoriri a căror îndeplinire condiționează într-o mare măsură buna desfășurare a muncii din școală. Lui îi revine sarcina de a planifica desfășurarea activității instructiv-educative, de a îndruma munca comisiilor metodice și a fiecărui profesor în parte, de a controla activitatea desfășurată în toate sectoarele școlii.

Toate aceste sarcini revin și directorilor din școlile de zi. În școala serală, însă, ele îmbracă aspecte specifice. Discuțiile unora dintre aceste aspecte le-a fost consacrată prima ședință a cercului pedagogic al directorilor de școli și secții serale din Capitală.

Un aspect principal al muncii duse de conducătorul școlii, subliniat în cadrul ședinței cercului pedagogic, îl constituie asistențele directorului la lecții. Ca și în școlile de zi, prin intermediul asistențelor la lecții directorul școlii serale îndrumă desfășurarea procesului de învățământ, asigură unitatea de cerințe a colectivului didactic, urmărește nivelul științific și ideologic al cunoștințelor transmise elevilor, traducerea în viață a sarcinilor trasate prin planurile de muncă ale comisiilor metodice, îndrumă munca profesorilor mai tineri sau cu mai puțină experiență pedagogică etc. Se vede deci că în privința sarcinilor și a scopului urmărit nu există o deosebire esențială între școlile de zi și cele serale. Elementul specific apare însă atunci când cercetăm conținutul concret al muncii. Dacă am lua în considerare, de pildă, obiectivele asistențelor la lecții ale directorului din școala serală vom constata în multe cazuri că el se preocupă deosebi de asemenea probleme cum sunt utilizarea în predare a cunoștințelor dobândite de către muncitorii-elevi în practica lor profesională, repartizarea timpului între diferitele verigi ale lecției pentru a favoriza o cât mai temeinică fixare a cunoștințelor încă din clasă, depistarea celor mai bune procedee de stimulare a muncii independente a muncitorilor-elevi etc.

În referatul prezentat la ședința de conducere a secției serale de pe lângă Școala medie nr. 12 se arată pe bună dreptă-

te că în unele cazuri, datorită timpului redus destinat studiului individual, ca și lipsei de preocupare a unor profesori și diriginți în această direcție, unii muncitori-elevi au tendința de a subaprecia rolul și însemnătatea manualului. Constatând din asistențele la ore și prin sondaje că unii elevi nici nu și-au procurat manualele, iar alții, deși au manuale, nu le folosesc în mod judicios, conducerea școlii a ridicat această problemă într-o ședință a consiliului pedagogic. Desigur că ar fi putut face acest lucru în mod direct, prezentând în fața cadrelor didactice constatările sale și arătând măsurile ce se impun a fi luate pentru remedierea situației. A procedat însă altfel: a desemnat din timp un profesor care să urmărească această problemă și apoi să prezinte în consiliu un referat pe tema respectivă. Astfel s-a asigurat o mai largă bază de discuții. Dezbaterile au scos în evidență necesitatea unui control riguros din partea diriginților și profesorilor atît în ceea ce privește procurarea manualelor de către elevi cît și pe linia unei judicioase utilizări a acestora. În felul acesta îndrumarea de către director s-a efectuat cu mai multă eficiență deși, la prima vedere, s-ar părea că a folosit o cale indirectă. Dar abia după această etapă conducerea școlii a avut un rol direct, fixându-și ca obiectiv pentru asistențele la lecții modul în care muncitorii-elevi folosesc manualul. În cursul asistențelor directorul a dat îndrumările necesare, a popularizat în discuțiile cu cadrele didactice unele metode care s-au dovedit a fi mai eficiente și a relevat pe acelea ce nu au dus la rezultatul dorit. Astfel îndrumarea a fost însoțită și urmată de control, iar rezultatele au fost prezentate colectivului didactic într-o consfățuire de muncă.

Unul din aspectele discutate în cadrul ședinței la care ne referim l-a constituit rolul directorului în combaterea rutinei, element foarte dăunător în școala serală. Uneori, profesorilor obișnuiți cu metodele de predare din școala de zi le vine greu să renunțe la un anumit stil de muncă, la o anumită structură a lecției pe care au utilizat-o acolo cu foarte bune rezultate. De aceea, atunci cînd constată că noțiuni a căror predare nu prezintă nici o dificultate în școala de zi necesită în școala serală explicații mai aprofundate, chiar

și profesori dintre cei mai buni se lasă uneori tentați cu prea multă ușurință să găsească cauza în lipsa studiului individual sau în unele lacune din cunoștințele anterioare ale elevilor, fără să analizeze suficient propriul lor stil de muncă. Fără a avea cea mai mică intenție, ei se lasă astfel înșelați de faptul că la predarea aceleiași lecții în școala de zi au obținut rezultate foarte bune. Desigur că prevenirea unor astfel de situații cade în primul rînd în sarcina fiecărui profesor. Asistînd la lecție, directorul este însă cel mai în măsură să remarce astfel de aspecte și să le releve profesorului în cauză. De obicei, aceasta este suficient pentru un profesor cu experiență, iar rezultatele nu se lasă mult așteptate. În alte cazuri, este necesar să se ceară concursul comisiei metodice, să se organizeze lecții deschise, consfățuirii de muncă etc. Indiferent însă de soluția ce se impune, directorul este cel care poate și trebuie să depisteze în primul rînd astfel de situații și să urmărească apoi rezolvarea lor.

Desigur că analiza tuturor aspectelor pe care le îmbracă munca directorului de școală serală ar depăși cu mult cadrul unui simplu articol. Chiar în discuțiile cercului pedagogic la care ne-am referit au fost atinse multe alte aspecte, fără să se poată afirma însă că au fost atinse măcar toate aspectele principale.

Trebuie însă combătută practica în care se lasă atrași unii directori de școli și secții serale de a se îrosi în preocupări de importanță secundară, de a efectua uneori sarcini ce ar fi revenit de drept diriginților sau comisiilor metodice. Poate că fac aceasta pentru că la un eventual control să poată raporta că toate sarcinile școlii sînt îndeplinite. Dar aceasta este doar o soluție de moment. Cu timpul se vor aglomera tot mai multe sarcini pe care vor trebui să le îndeplinească ei în locul celor în cauză și aceasta îi va face să scape din vedere aspectele majore ale muncii de îndrumare și control.

Dînd dovadă de exigență față de el și față de cei din jur, față de îndeplinirea cu punctualitate și conștiinciozitate a tuturor sarcinilor de către fiecare membru al colectivului școlii, directorul va putea să îndeplinească în bune condiții multiplele obligații ce-i revin.

V. Manolache

ÎN URMA UNOR CERCETĂRI

Consiliul Superior al Școlilor a organizat un studiu multilateral privind o serie de aspecte psihologice, pedagogice și igienice ale muncii în învățămîntul seral. Cercetările au fost efectuate în diferite școli din Capitală de către Institutul de psihologie al Academiei R.P.R., în colaborare cu Institutul de științe pedagogice, Institutul de igienă și sănătate publică (Secția Igienă școlară) și Institutul de perfecționare a cadrelor didactice. La efectuarea cercetărilor au participat și unele cadre didactice din învățămîntul mediu.

Obiectivul cercetării a constat în căutarea celor mai potrivite metode și procedee pentru ca muncitorii-elevi să poată valorifica la maximum însușirile psihologice pozitive care îi caracterizează — o gândire matură, seriozitate în îndeplinirea sarcinilor școlare, interes deosebit pentru cunoștințele științifice și dorința de a-și însuși aceste cunoștințe, bogată experiență de viață, disciplină liber consumată, dorința de a-și ridica mereu calificarea profesională, înțelegerea rolului care le revine ca intelectuali proveniți din rîndurile clasei muncitoare.

Cercetările desfășurate permit să se afirme că rezolvarea problemelor luate în cercetare depinde în mare măsură de unele modificări în organizarea învățămîntului seral.

În primul rînd ar fi indicat ca toți cei ce doresc să intre în învățămîntul seral să urmeze cursul pregătitor, pentru a se realiza o nivelare a pregătirii lor în vederea însușirii cu mai multă ușurință a cunoștințelor predate în școala medie. Acest curs pregătitor ar trebui astfel organizat încît să dea viitorilor elevi — pe lângă cunoștințe și deprinderi esențiale de matematică și limba romină — corespunzătoare claselor V-VIII — și elementele de bază ale tehnicii muncii independente (tehnica studiului individual, munca cu manualul, tehnica luării notițelor, efectuarea conspectelor etc.).

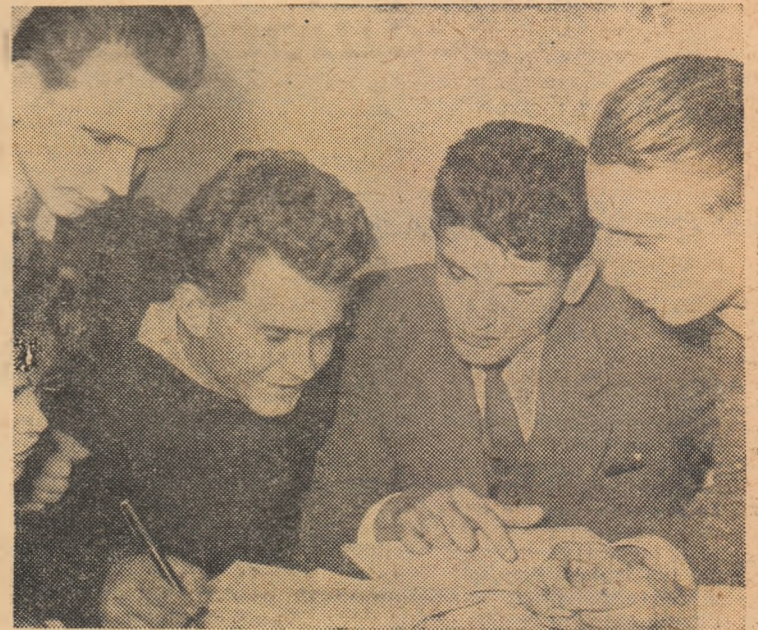
Deoarece cursul pregătitor ar avea o influență pozitivă asupra întregului proces de însușire a cunoștințelor în toată perioada de studiu în învățămîntul seral, ar fi necesar ca durata lui să fie prelungită la un an.

O altă condiție necesară pentru îmbunătățirea rezultatelor obținute în învățămîntul seral ar fi asigurarea în toate clasele a unui efectiv de elevi care să dea posibilitatea de a fi ușor îndrumați și controlați, de a activa mai mult.

Realizarea acestor condiții ar garanta într-o mare măsură posibilitatea valorificării însușirilor psihologice pozitive care îi caracterizează pe muncitorii-elevi, ar asigura aplicarea cu succes a metodelor adaptate acestei forme de învățămînt, ar ușura și ar îmbunătăți munca de pregătire a elevilor.

M. Livezeanu

cercetător științific la Institutul de psihologie al Academiei R.P.R.



Discuție într-o pauză la școala medie serală nr. 3 din Sibiu

Programa de istorie și unele probleme ale aplicării ei

In vederea însușirii cît mai temeinică de către muncitorii-elevi a cunoștințelor de istorie, programa prevede predarea lor după sistemul concentric. În învățămîntul seral acest sistem de predare este cu atît mai necesar cît elevii, care au terminat școala de bază cu ani în urmă, pot studia din nou, datorită lui, întreaga materie, de data aceasta la un nivel superior.

În același timp, luîndu-se în considerare faptul că muncitorii-elevi au la dispoziție un timp limitat pentru studiul individual, predarea istoriei în școala medie serală a fost egalată astfel încît să ușureze însușirea cît mai temeinică a celor mai importante probleme. De aceea s-a pus un accent deosebit pe istoria modernă și contemporană și mai ales pe istoria patriei.

Numărul de ore pentru cursul seral fiind mai restrîns ca la cursul de zi se cere din partea profesorilor folosirea unor metode variate în vederea obținerii unor rezultate cît mai bune. Ei au datorită să pregătească foarte atent fiecare lecție în parte, concentrînd și sistematizînd materia pentru a putea preda principalele evenimente istorice și a stăruia asupra esenței fenomenelor, în-

turînd faptele neesențiale, care pot îngreuna înțelegerea și însușirea de către elevi a problemelor de bază. Ținînd seama că tinerii care studiază în învățămîntul seral au un nivel ideologic mai ridicat și o mai mare putere de înțelegere decît elevii cursurilor de zi, este necesar ca în predare să se accentueze îndeosebi asupra interpretării evenimentelor în lumina materialismului istoric, subliniindu-se dezvoltarea progresivă a societății omenești și rolul hotărîtor al maselor în istorie.

În acest scop este bine să se folosească metoda mixtă, care îi antrenează pe elevi să participe activ la lecție. Se recomandă, de asemenea, folosirea fixărilor care să sublinieze esențialul, așa încît elevii să-și însușească chiar în timpul orei planul sistematic al lecției și problemele principale. Foarte importantă este de asemenea cerința ca lecțiile să nu le apară elevilor izolate una de alta, ci încheiate într-un tot unitar, cu o legătură logică vizibilă.

Profesorii care predau istoria în învățămîntul seral întîmpină unele greutăți determinate de faptul că, în afară de clasa a VIII-a, unde există un manual special, pentru celelalte clase trebuie să folosească manualele de la cursurile de zi, elaborate pentru un număr mai mare de ore. În aceste condiții se cere profesorului

priceperea de a adopta în mod judicios manualele, luînd în seamă specificul muncii în școala serală. Astfel, dacă pentru predarea istoriei antice și medii la clasa a VIII-a există un manual special care cuprinde 57 de lecții (restul orelor folosindu-se pentru recapitulare și lucrări scrise), în clasa a IX-a se lucrează după programa și manualul clasei a X-a de la cursul de zi. Acestea sînt prevăzute pentru 68 de ore anuale, din care 57 ore pentru predare, 3 pentru lucrări scrise și 8 pentru recapitulare. La cursul seral numărul orelor se va reduce prin împărțirea judicioasă a materiei, ținîndu-se seama de importanța evenimentelor istorice. De exemplu, tema „Dezvoltarea lumii de la revoluția burgheză din Anglia (1642) pînă la revoluția burgheză din Franța (1784)” se poate preda numai în 5 ore, nu în 7, cum prevede programa. La fel se va proceda și cu alte teme din această perioadă a istoriei. La rîndul lor, lucrările scrise vor lua numai două ore. Este bine însă ca profesorii să nu reducă numărul orelor afectate în programa cursurilor de zi predării istoriei contemporane, a cărei studiere are o deosebită importanță.

Pentru predarea istoriei Romîniei în clasa a XI-a a școlilor serale sînt prevăzute 82 ore, față de 100 cite sînt afectate aceleiași

materii la cursul de zi. Faptul că elevii școlilor serale au o gândire mai matură decît cei de la cursul de zi, ca și faptul că ei au dobîndit, la locul de muncă, o anumită pregătire ideologico-politică, face ca programa să se poată realiza cu succes în aceste condiții. Profesorii au însă datoria să organizeze cu multă chibzuință predarea și să adîncească fiecare lecție, deoarece studiul istoriei patriei este menit să contribuie într-o măsură însemnată la educarea patriotică și internaționalistă a elevilor, la dezvoltarea concepției lor marxist-leniniste despre societate. În acest scop este necesar ca orele să fie repartizate cît mai judicios, ținîndu-se seama de importanța și locul pe care trebuie să-l ocupe în predare diferitele perioade ale istoriei țării noastre și acordîndu-se o atenție deosebită istoriei moderne și contemporane a patriei. Să nu uităm nici faptul că în clasa a XI-a elevii sînt pregătiți și pentru examenul de maturitate, în cadrul căruia istoria Romîniei ocupă un loc important.

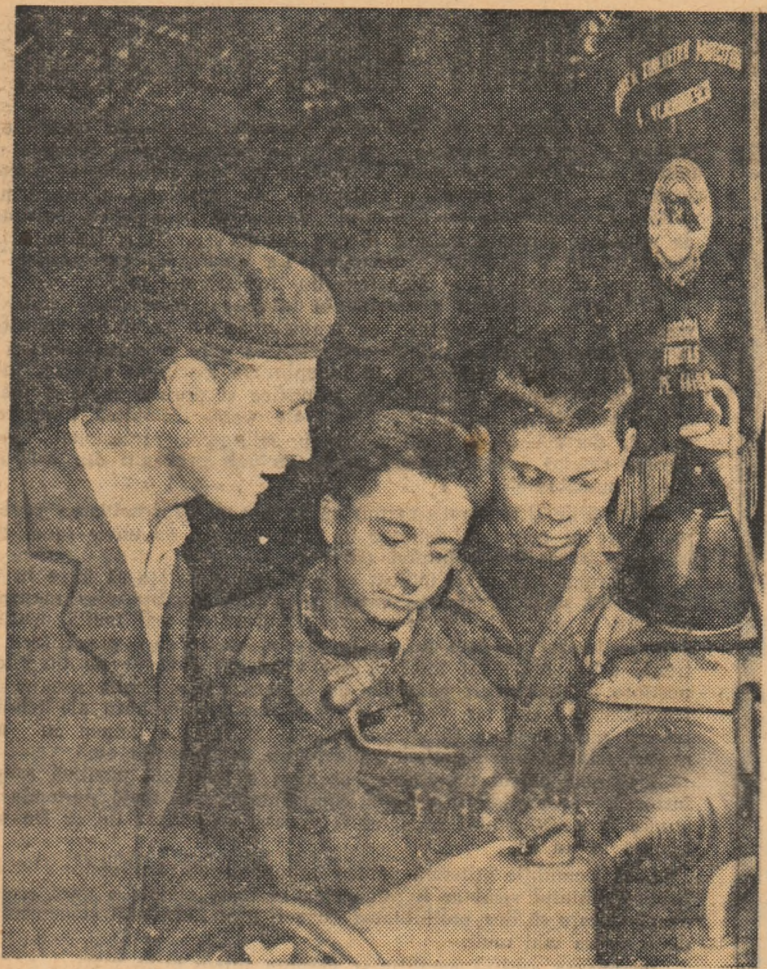
Pentru folosirea cît mai rațională a celor 82 de ore repartizate istoriei la clasa a XI-a materia poate fi împărțită, de exemplu, astfel: Introducere — o oră; Orînduirea comunei primitive — 2 ore; Orînduirea sclavagistă — 2 ore; Perioada de trecere la feu-

dalism — 2 ore; Cristalizarea orînduirii feudale — 3 ore; Dezvoltarea feudalismului — 13 ore; Descompunerea feudalismului și formarea relațiilor capitaliste — 5 ore; Dezvoltarea Romîniei între 1848-1917 — 17 ore; Dezvoltarea Romîniei de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie pînă la insurrecția armată din August 1944 — 15 ore; Revoluția populară în țara noastră — 6 ore; Orînduirea socialistă — 9 ore.

Împărțirea în acest fel a materiei ține seama de principiul călăuzitor al programei — studierea cu precădere a istoriei contemporane a patriei — reducerile de ore făcîndu-se numai la perioadele dezvoltării țării noastre pînă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și menținîndu-se același număr de ore pentru perioada contemporană.

Acestea sînt doar cîteva probleme pe care le ridică predarea istoriei în învățămîntul seral. Pentru îmbunătățirea muncii în acest domeniu este nevoie de un schimb de păreri între profesorii de istorie care predau în acest învățămînt. Ar fi bine ca ei să-și împărtășească experiența, să facă sugestii și propuneri în paginile „Gazetei învățămîntului”, ceea ce ar contribui la mai buna organizare și desfășurare a predării.

Prof. Viorica David



Au de la cine învăța meseria! La uzinele „Timpuri noi” ucenicii sînt repartizați pe lângă cei mai renumiți fruntași în producție. Iată pe doi dintre ei, primind explicațiile strungarului Marin Mălăeru, membru al brigăzii U.T.M., fruntaș pe raion.

Predarea noțiunilor de organizare a producției

Muncitorul de înaltă calificare, maestrul conducător al unei secții de producție trebuie să stăpînească nu numai problemele legate de locul de muncă sau de secția în care lucrează, ci și cunoștințele economice privitoare la producția modernă, predarea acestor cunoștințe, esențiale pentru asigurarea unei participări active a maistrilor și muncitorilor la ridicarea continuă a productivității muncii și a calității produselor, se înfăptuiește în școlile tehnice și tehnice de maștri prin intermediul disciplinei „Organizarea producției și planificare”.

Ca profesor care predau această disciplină sînt permanent preocupat de găsirea celor mai bune căi pentru a o face cit mai accesibilă, cit mai ușor de înțeles și reținut. În predarea cunoștințelor privind organizarea producției și a muncii, de exemplu, pornesc de la faptul că introducerea tehnicii noi și a îmbunătățirii utilajului și a capacităților de producție în întreprinderile constructoare de mașini, întreprinderi în care vor lucra elevii mei, cere o preocupare permanentă pentru îngrijirea și reglarea la timp a utilajelor și pentru respectarea tehnologiei de fabricație. Elevii își dau astfel seama că realizarea sarcinilor legate de progresul tehnic și cele privind perfecționarea organizării producției se condiționează și se influențează reciproc, exercitînd o influență complexă

asupra unui număr important de factori care determină folosirea mai bună a timpului de muncă.

Le arăt apoi elevilor că obiectivul principal al organizării producției și a muncii trebuie să fie îndeplinirea planului de producție la toți indicii, prin folosirea deplină a capacității mașinilor și utilajelor și eliminarea cauzelor care duc la goluri în producție. Subliniez că în acest scop o atenție deosebită trebuie acordată îndeplinirii ritmice a planului de producție, eliminîndu-se munca în asalt de la sfîrșitul perioadelor de plan, care influențează în mod negativ calitatea produselor, productivitatea muncii, condiția fizică a muncitorilor și gradul de uzură al mașinilor, constituind totodată o piedică serioasă în realizarea planului de livrări și antrenînd prin aceasta și întreprinderile beneficiare în munca periculoasă de asalt. Pentru elevii devine astfel clar că una din căile principale ale creșterii productivității prin îmbunătățirea organizării producției este asigurarea desfășurării muncii după un grafic științific de producție, care face posibilă punerea în valoare a rezervelor interne ale fiecărei atelieri, identifică existența locurilor înguste sau a plusurilor de mașini și determină astfel o nouă repartizare a mijloacelor de muncă, în scopul unei mai depline utilizări a lor. Ei înțeleg că un grafic de producție judicios întocmit permite acordarea proceselor de producție de bază cu cele auxiliare și asigură în acest mod o încărcare uniformă a mașinilor-unelte și o utilizare rațională a forței de muncă, contribuind la folosirea mai bună a tehnicii și asigurînd creșterea continuă a productivității muncii.

Le explic apoi elevilor că un alt factor al organizării producției care contribuie la creșterea productivității muncii este regruparea utilajelor în ordinea fluxului tehnologic. Acest lucru cere ca procesul tehnologic să fie descompus în părțile sale componente — operații și faze — iar mașinile să fie așezate în ordinea operațiilor de prelucrare sau a fluxului tehnologic, pentru a se elimina pierderile de timp prin trecerea pieselor de la o operație tehnologică la alta, de la o mașină la alta. Pentru ca explicația să fie cit mai convingătoare, m-am referit la sectorul motoare de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Brașov, în care prin gruparea mașinilor în lanț conform cerințelor procesului tehnologic și prin introducerea producției pe bandă în toate secțiile s-a obținut o creștere a productivității muncii cu 25-30%. S-au putut organiza astfel linii tehnologice pentru prelucrarea pe bandă a blocului cilindrilor, a cilindrilor, a pistoanelor, a arborelui motor, a arborelui cu came, a bielor, a segmentilor etc., iar la piesele mici s-au organizat linii pentru grupe de piese similare, cum sînt axele, pinioanele, cuzineții, supapele etc.

O problemă de mare importanță și care privește direct pe elevii-maștri este asigurarea unei bune organizări a locului de muncă. Ei știu din experiență că aceasta scutește pe muncitorul de o serie de mișcări inutile și obositoare, fiind deci o cale de creștere a productivității muncii. Pe baza experienței acumulate de ei am desprins și măsurile ce trebuie luate: mașinile și uneltele deservite de un muncitor sau o echipă de muncitori să fie aranjate în așa fel încît produsul în lucru să parcurgă un drum cit mai scurt de la o operație la alta, fără ca muncitorul să se deplaseze prea mult de la locul său. De asemenea, în funcție de specificul lucrărilor ce se execută, locurile de muncă să fie înzestrate cu mașini de ridicat, dispozitive mecanice de prins piesele, scule și dispozitive, materii și materiale etc.

Despre avantajele unei bune organizări a locului de muncă vorbesc destul de convingător rezultatele obținute de o serie de cunoscuți muncitori fruntași, care, folosind metode de lucru avan-

sate, reușesc să obțină mari depășiri de norme. Așa sînt de exemplu strungarii Andrei Condratiev, de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Brașov, C. Vasilache de la uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej” din Tirgoviste etc.

O atenție deosebită acordăm în predarea problemei specializării întreprinderilor industriale, care creează mari posibilități pentru o mai bună organizare a producției, contribuind astfel într-o largă măsură la creșterea productivității muncii. Le explic elevilor că specializarea este de fapt o aplicare a diviziunii muncii în industrie, în sensul că fiecare întreprindere fabrică un singur produs finit, un grup restrîns de produse finite sau părți componente ale acestora, piese, ansamble și subansamble, semifabricate. Prin specializare întreprinderile își pot adapta producția la serie mare, dînd o maximă utilizare mașinilor și instalațiilor și făcînd posibilă folosirea pe scară largă a proceselor tehnologice avansate și a celor mai moderne mijloace de producție. De asemenea, prin specializare crește îndemnarea muncitorilor și gradul lor de perfecționare tehnico-profesională, se reduce timpul de lucru pentru fabricarea unei unități de produs și crește calitatea acestora.

Subliniez că între specializare și progresul tehnic există o strînsă legătură. În sensul că adîncirea specializării este condiționată de introducerea în întreprinderile constructoare de mașini a mijloacelor tehnice de înaltă productivitate, în special a liniilor automate construite pe principiul fluxului tehnologic. În economia socialistă, specializarea este indisolubil legată și de cooperarea întreprinderilor industriale, acestea condiționîndu-se și influențîndu-se reciproc.

Rolul deosebit al specializării în creșterea continuă a productivității muncii este constatat de elevii și din faptul că la întreprinderile specializate indicii de creștere a productivității sînt foarte ridicați. Este deosebit de concludent pentru ei, bunăoară, exemplul uzinelor „I. C. Frimu” din Sinaia, specializate în producerea pompelor de injecție pentru motoare, unde productivitatea muncii a crescut între 1955-1958 cu 99,8 la sută. De asemenea, elevii își dau seama că specializarea a contribuit în mare măsură la realizarea succeselor obținute în ridicarea nivelului calitativ al produselor, în scăderea prețului de cost și în creșterea productivității muncii de către uzinele „Steagul Roșu” și „Ernst Thälmann” Brașov, „Josif Ranghet” Arad, „Tudor Vladimirescu” București, „Vasile Tudose” Colibași și multe altele.

Prezentîndu-le elevilor perspectivele existente în această privință subliniez că, în conformitate cu sarcinile trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., problema specializării trebuie să rămînă în centrul atenției cadrelor de conducere, a inginerilor și tehnicienilor din ramura construcției de mașini. Concomitent se va întări mai mult cooperarea dintre întreprinderi, organizîndu-se colaborarea între întreprinderile aparținînd unui minister sau mai multor ministere, după sistemul uzinei constructoare care să răspundă de calitatea și livrarea la termen a produsului finit. În cadrul fiecărei uzine constructoare se creează un „consiliu coordonator” care va urmări calitatea produselor fabricate și a materialelor folosite, a prelucrării și aspectului exterior al produselor, precum și livrarea la termen a subansamblelor de la uzinele colaboratoare, pe bază de grafic, astfel încît produsul finit să poată fi livrat la termenul planificat.

Înarmarea elevilor cu astfel de cunoștințe contribuie mult la buna lor pregătire pentru participarea creatoare la întreaga viață de producție.

Prof. Ioan S. Tocitu
Timișoara

Practica în atelierele școlilor de meserii

Instruirea practică a elevilor din anii II și III ai școlilor de meserii se desfășoară în atelierele de producție ale acestor școli sub conducerea unui maestru-instructor.

În vederea unei cit mai bune pregătiri practice a elevilor, numeroase școli de meserii, ca de pildă cele din Iași, Brăila, Galați, Constanța etc. și-au dotat atelierele de producție cu utilaj corespunzător tehnicii și tehnologiei meseriei. Multe școli de meserii au arătat în acest an o deosebită preocupare și pentru a asigura comenzi care să corespundă cerințelor programei școlare. Trebuie menționate în special pentru orientarea justă pe care o arată în această privință secțiile de confecții și țîmpărie. Totodată crește nivelul de tehnicitate atins de atelierele de producție ale unor școli de meserii. Acesta se vedește mai ales în faptul că ele au reușit să fabrice mașin-unelte de calitate, cum sînt cele care poartă marca școlilor de meserii din Iași, Arad, Bacău etc.

Avantajele metodice și științifice pe care le prezintă instruirea practică a elevilor din școlile de meserii în atelierele de producție ale acestor școli constau mai ales în faptul că aici se poate desfășura zilnic un instructaj efectuat de un maestru cu pregătire pedagogică, ca și în folosirea largă a documentației tehnice.

Unii maștri-instructori însă, neținînd seama de specificul pregătirii profesionale în școlile de meserii, au tendința de a elimina instructajul în atelierele de producție ale școlilor invocînd motivul că instructajul consumă timp în dauna realizării planului de producție. În realitate cei care susțin acest punct de vedere au alcătuit în mod defectuos planul de producție al școlii, fără să prevadă timpul necesar instructajelor practice. Nu-i de mirare, de aceea, că ei susțin un punct de vedere greșit.

Tendința de a subestima pregătirea științifică a elevilor, de a da indiferent ce fel de producție, în dauna pregătirii profesionale a viitorilor muncitori, este cit se poate de dăunătoare. Liniile care trebuie urmată în școlile de meserii este de a se realiza instruirea practică prin intermediul producției. O asemenea orientare nu numai că asigură pregătirea unor muncitori de înaltă calificare,

dar răspunde pe deplin însăși cerințelor calitative ale producției. Este clar că nu-i tot una dacă viitorii muncitori învață să fabrice mașini-unelte perfecționate sau scule simple puțin solicitate, mobilă de artă sau taburete și cuiere. Or, fără un instructaj științific, producția ateliereilor din școlile de meserii nu poate să depășească nivelul unor lucrări simple, meșteșugărești.

Evident însă că instructajele trebuie să ia un minim de timp, dînd posibilitatea ca în cea mai mare parte a timpului rezervat muncii în atelier elevii să lucreze efectiv, pentru a-și forma și perfecționa deprinderile de muncă. Din experiență rezultă că instructajele pot dura de la 5 minute la 30 de minute, în funcție de condițiile date: dacă se execută aceeași lucrare cu toți elevii, dacă lucrarea a fost începută în zilele precedente și se desfășoară în continuare sau, în sfîrșit, dacă se execută lucrări diferite, cum se întîmplă cel mai des.

Cînd se execută aceeași lucrare cu toți elevii, instructajul durează ceva mai mult, deoarece este necesar să se insiste asupra operațiilor și fazelor procesului tehnologic, asupra materialului întrebunțat și asupra documentației tehnice. În special se accentuează acele elemente la care elevii pot întîmpina greutăți în execuție, din cauză că intervin aspecte noi ale procesului tehnologic.

Cînd lucrarea se desfășoară în continuare, instructajul este foarte scurt și constă în special în controlul organizării locului de muncă și al utilizării documentației tehnice, mai ales a desenului de execuție. În mod curent operațiile și fazele procesului tehnologic sînt trecute în caietele de practică ale elevilor și sînt urmărite de maestrul-instructor în procesul realizării lor practice, astfel încît să nu stînjenească munca independentă a elevilor.

Problema apare mai complicată cînd lucrările pe care le au de executat elevii sînt diferite. În acest caz trebuie acordată o deosebită atenție alcătuirii planului de producție, astfel ca lucrările care se execută în aceeași perioadă să fie asemănătoare și deci să cuprindă cam aceleași operațiuni. În această formă de instructaj se revăd numai operațiile comune, ordinea lor, caracteristicile de execuție, măsurile

de protecție a muncii, felul cum a fost asigurată documentația tehnică etc., insistîndu-se în special asupra problemelor mai dificile pe care le vor întîlni elevii în procesul de execuție.

Caracterul științific al instruirii practice se realizează în mare măsură prin utilizarea unei documentații tehnice complete și judicioase alcătuite. De aceea una dintre principalele sarcini ale directorilor școlilor de meserii o constituie alcătuirea și multiplicarea prin sectorul de producție a documentației tehnice pentru toți elevii. În multe școli însă documentația tehnică originală se găsește numai la sectorul de producție, fără a se lua măsuri pentru multiplicarea ei. Această deficiență se datorește în special insuficienței colaborării între șeful de producție și maștrii-instructori. În asemenea cazuri se folosesc în mod exclusiv documentații executate de elevi, care uneori au greșeli și a căror alcătuire consumă din timpul destinat pentru lucru. Desigur însă că nu vom renunța să-i învățăm pe elevii să alcătuiască documentații tehnice. În acest scop este bine să rezervăm timpul necesar la unele instructaje. Alcătuirea fișelor tehnologice, care sînt elementele de bază ale documentației tehnice, poate fi începută în ultima parte a anului I, după ce operațiile, fazele, materialele și sculele necesare au fost stabilite printr-o discuție prealabilă. În anii II și III elevii vor fi deprinși să-și alcătuiască singuri fișa tehnologică. În acest scop maestrul-instructor dă în cadrul instructajului unele indicații de bază cu privire la operațiile respective, la materiale și scule și apoi îi lasă pe elevi să alcătuiască fișa tehnologică. După alcătuire o va discuta cu elevii făcîndu-i corecțiile respective. Astfel îmbunătățită, fișa poate fi folosită de către elevi pentru executarea lucrării.

Organizarea științifică a instructajului practic înaintea fiecărei teme sau lucrări solicită din partea profesorilor și maistrilor din școlile de meserii o activitate creatoare pentru asigurarea deplină a condițiilor care conduc spre obiectivul urmărit — pregătirea unor muncitori de înaltă calificare.

Ing. Eduard Cupfer

BANCA A TREIA, RINDUL DE LA FEREAȘTRĂ

În clasă, în prima lui zi de muncă la catedră, ca profesor, a trăit o mulțumire pe care nu o cunoscuse cu prilejul pregătirii practice, ca student. Acele lecții erau dominate de preocupările lui pentru predare, pentru metodele folosite, erau stăpinite de emoții care-l împiedicau să vadă tot ceea ce se întâmplă în clasă, să vadă mai ales elevii. Acum, ca profesor, când emoțiile studentului erau de mult uitate, și-a dat seama de ceva minunat. A văzut cum el, prin vorbele și gesturile lui, prin atitudinea lui conduce, ca pe o orchestră, gândurile, sentimentele, trăirile sulelești ale copiilor. Când explicațiile cereau concentrare și el, profesorul, era concentrat, elevii căpătau aceeași expresie de concentrare. În momentul când s-a îndreptat spre tablă să scrie, creioanele s-au pus în mișcare pe caietele așezate pe bănci în fața fiecărui. Iar când el a făcut o mică glumă și a zâmbit, clasa toată s-a înveselit și ea.

De mine deci depinde totul, sau, în orice caz, foarte mult — și-a spus el. Dacă eu voi ști să conduc bine această orchestră, toate instrumentele vor cânta melodios, corect, bine, așa cum cere „partitura”

La sfârșitul orei un elev a alergat spre el și, oprindu-l, i-a arătat niste calcule prin care încerca să rezolve o problemă de construcție care îl preocupă pe el personal, în alara temelor date de școală. Cere un sfat. Profesorul a promis că-l ajută. Acasă s-a documentat, s-a pregătit să poată da un ajutor substanțial elevului său, care, după câte a înțeles, este îndeaproape preocupat de construcție, de calcule. Nu numai ca profesor de matematică, dar și ca diriginte trebuia să-i fie îndrumător apropiat.

Peste două zile găsește în cancelarie câteva profesori admirând o machetă pe care unul din elevii săi o dăruise școlii. Laudele și admirația i se adresau parcă și lui și asta îl făcea să înțeleagă poate mai bine datorită lui de pedagog. Era însă și puțin surprins. Nu se aștepta să găsească asemenea preocupări aici. Într-o școală de sat. Și-a dat seama însă că avea o imagine greșită și că realitatea îl ajută să și-o schimbe.

Peste câteva zile, încă o surpriză. Vizitând Muzeul etnografic regional un elev își făcuse unele însemnări și l-a întrebă pe diriginte câteva lucruri pentru a-și

întregi observațiile. L-a bucurat și această nouă cunoaștere despre clasa lui.

Preocupările și inclinațiile elevilor săi au început să-l intereseze și să stimuleze chiar propria lui muncă de pedagog. Zi de zi se gândea mai mult la ceea ce avea de făcut pentru a-i conduce pe drumul pe care au pornit și merg de pe acum cu interes, cu dragoste. Mai erau cițiva elevi pe care nu ajunsese să-i cunoască. Și se preocupa să dezlege întrebările pe care și le punea în legătură cu ei. În fiecare zi mai descoperea cite ceva. Despre unul din elevi, care era în general tăcut, nu ajunsese să știe nimic, decât că se pregătea conștiincios pentru lecții. Dar într-o zi a fost nevoit să facă o observație în clasă. Situația a impus să fie sever și a știut să fie. A doua zi elevul pe care nu ajunsese încă să-l cunoască a scris pentru gazeta de pește un articol în care condamna atitudinea colegului său din ziua precedentă, explica această situație și propunea clasei — colectivului de colegi — unele măsuri ce urmau să fie luate pentru a-l ajuta pe elevul nedisciplinat să se îndrepte. Elevul cel tăcut era deci combativ, ferm. E drept că prin comportarea lui dăduse întotdeauna un bun exemplu.

Într-o după amiază, singur în camera lui, tânărul profesor așternea câteva rinduri pentru a le trimite acasă părinților. Aceștia l-au rugat insistent să spună dacă are tot ce-i trebuie, dacă nu se plictisește în satul acela, dacă... Îngrijorarea părinților a risipit-o cu câteva cuvinte numai: „Am tot ce-mi trebuie, nu duceți grijă. Am chiar mai mult decât mă așteptam”. Atunci despre ceea ce voia să scrie în scrisorile de acasă scria o bătaie în ușă și intrerupse firul gândurilor. Un coleg de facultate, acum profesor într-o comună apropiată, venise să-l vadă. După ce bucuria revederii a fost exprimată cu protocolul obișnuit, musafirul a întrebă, cu zâmbet lin în colțul gurii, ce scrie și mai ales cui scrie.

— Să-ți citească?
— Știu că n-ai să o faci. Bănuiesc că scrii și nu vreau să-lu indiscret. Am întrebă așa, ca să întreb.
— Te înșeli. Ascultă. Și a început.

— E foarte interesant ce scrii. Vezi, tu ai avut noroc, ai elevi buni, ai cazuri interesante, copiii tăi au preocupări, sint inteligenți, educați. Eu însă nu am astfel de cazuri. De aceea, drept să-ți spun, nu m-am prea legat de locul meu de muncă. Abia aștept să plec în vacanță, acasă. Am niște promisiuni, să vedem, poate nu mă mai întorc aici.

— Ce spui tu nu poate să fie adevărat.

— Ba este așa cum îți spun. Nu exagerez de loc — nici o preocupare mai nu știu cum în clasa mea.

— Uite așa vrea să-mi povestești ce știi despre preocupările elevului tău care stă în banca a treia, rindul de la fereaștră, șirul din dreapta.

— ?! De ce tocmai despre acesta? Ai un motiv special?

— Da, am un motiv special — i-a răspuns, gândind că, de fapt, s-ar fi putut tot alt de bine să-i ceară să vorbească despre elevul din banca a șasea, rindul de la fereaștră, șirul din stînga.

— Bine, am să-ți povestesc. Nu plec pînă nu-ți povestesc. Dar pînă atunci vreau să mai vorbim despre băieții noștri, despre ceilalți colegi, pe unde sint, ce știi despre ei.

Pînă au trecut în revistă șitul lung al colegilor de facultate s-a înnoptat și... a trebuit să plece. Discuția despre elevul din banca a treia, rindul de la fereaștră, șirul din dreapta s-a amînat pentru o vizită ce urma să aibă loc peste două săptămîni.

Peste trei zile colegul a bătut din nou la ușă. Avea în servietă caietul cu compoziția elevului din banca a treia, rindul... Era entuziasmat. N-a avut răbdare să treacă două săptămîni. Au stat de vorbă ore întregi despre elevii lor, despre ceea ce au de gând să facă pentru a le dezvolta inclinațiile.

— Ai tu matematicienți, constructori, ai tu elevi fermi și combativi, dar un talent literar ca acesta — a spus mîndru la un moment dat musafirul, nu ai. Recunoști?

— Hai spune o dată — recunoști?

— Nu recunosc. Poate că am dar nu l-am descoperit eu încă.

E. Mănac



În bibliotecile școlilor, elevii găsesc întotdeauna noi prieteni pe care îi vor îndrăgi: lucrările literare recent apărute

Planificarea orelor de dirigienție

În nenumărate rinduri s-a subliniat importanța muncii dirigienților, precizîndu-se complexitatea problemelor de care trebuie să se preocupe pentru a asigura ordonarea activității instructiv-educative a cadrelor didactice care predau la clasa respectivă, pentru organizarea și îndrumarea întregii activități a elevilor în clasă și în afara ei, pentru stabilirea legăturii cu părinții elevilor.

Practica din școlile noastre a dovedit în mod concret că obțin rezultate bune numai acei dirigienți care își fixează obiective determinate de o profundă și exactă cunoaștere a colectivului de elevi, obiective care sint trecute în planul de muncă și a căror realizare este urmărită în mod sistematic. Este cu totul iluzorie convingerea unor dirigienți că pot obține rezultate bune și fără să-și fixeze obiective concrete, numai datorită experienței acumulate, datorită „orientării” lor de la o zi la alta în activitatea cu clasa. În realitate numai întocmirea unui plan de muncă judicios, analiza temeinică și competentă a acestui plan de către comisia metodică și directorul școlii, precum și urmărirea realizării fiecărui obiectiv, a fiecărei acțiuni prevăzute este o garanție a unei desfășurări a muncii dirigienților, o bază solidă în vederea dobîndirii unor succese reale în activitatea lor educativă.

Pornind de la aceste considerente am analizat de curînd planurile de muncă întocmite de trei dirigienți de la Școala medie nr. 1 din Brașov.

Profesorul Sebastian Seidel este considerat de colegii lui ca unul dintre dirigienții cu o bogată experiență și o bună pregătire pedagogică. Aceste calități se reflectă și în planul pe care și l-a alcătuit el în vederea muncii cu elevii din clasa a XI-a „E” la care este diriginte. La baza elaborării planului a stat cunoașterea temeinică a particularităților colectivului de elevi. Lucrul acesta se reflectă în felul cum au fost stabilite obiectivele activității educative.

Pornind de la constatarea că în clasă există un număr relativ mare de elevi nedisciplinați și care din cauza aceasta au și o situație precară la învățătură, dirigintele a prevăzut în plan măsuri concrete pentru îmbunătățirea situației: discutarea în colectivul clasei, cu sprijinul activului U.T.M., a oricărei abateri de la disciplină, în vederea creării unui curent de opinie împotriva elevilor care nu-și îndeplinesc îndatoririle școlare, organizarea unor ore de consultații pentru elevii

slabi, asigurarea unei legături permanente cu părinții elevilor respectivi. Același scopuri le sint subordonate și unele teme pentru orele de dirigienție, în care se vor discuta probleme ca „Ce înțeleg prin disciplina liber consimțită”, „Comportarea în școală și în afara ei”, „Ce meserie să-mi aleg?”, „Cum mă pregătesc pentru examenul de maturitate” etc. Astfel planul dovedește grija dirigintelui pentru continua îmbunătățire a situației la disciplină și la învățătură a elevilor lui.

Nu același lucru se poate spune însă despre planul alcătuit de profesorul Spiru Avidas, dirigintele clasei a X-a „B”. În prima parte a acestui plan în locul unei caracterizări complexe, multilaterale a clasei întîlnim o simplă și neconcludentă situație statistică referitoare numai la învățătură. Se vede limpede că dirigintele nu-și cunoaște clasa și că de aceea a trecut în tematica orelor de dirigenție probleme ne semnificative sau probleme cu caracter general, fără legătură cu situația concretă a colectivului de elevi.

În același mod superficial și-a întocmit planul și profesoara Eleonora Șerban, diriginta clasei a VIII-a „B”. Planul ei prevede cinci ore de dirigienție în care să se discute diferite evenimente curente, trei ore rezervate unor aspecte ale vieții artistice, două ore cu tematică științifică și o oră rezervată instruirii elevilor asupra modului în care trebuie să-și pregătească lecțiile. Nu ar fi fost oare mai indicat, ținînd mai ales seama de faptul că e vorba de clasa a VIII-a, ca dirigintele să-și propună a discuta cu elevii săi, pe lângă teme menite să contribuie la educarea lor politică și estetică, asemenea probleme cum sint organizarea regimului zilnic, desfășurarea studiului individual, a lecturilor extrașcolare etc.?

În încheiere se cuvine să menționăm faptul că toate planurile la care ne-am referit au fost, în prealabil, analizate și aprobate de comisia metodică și de conducerea școlii. Se vede însă că unele din ele au fost cercetate cu multă ușurință, fără suficientă răspundere, fără a se lua în considerare necesitatea de a îndruma cu seriozitate munca dirigienților.

De activitatea importantă și atât de complexă a dirigienților răspund și directorii de școli și prima mărturie a seriozității cu care își exercită ei această responsabilitate o constituie modul în care o controlează și o îndrumă.

Prof. Ioan N. Chițu

Știri — Știri — Știri

În timpul vacanței de vară, în lunțile drumeții prin țară, pionierii școlii din comuna Lelești, raionul Tg. Jiu, au poptit și la Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara. După ce au vizitat acest gigant al metalurgiei noastre, ei s-au întretinut cu Eroul Muncii Socialiste Ștefan Tripsa. Acesta le-a povestit istoricul combinatului, le-a vorbit despre procesul de producție, despre munca ce se desfășoară la combinat. Elevii s-au angajat atunci să trimită combinaului, pînă la 7 Noiembrie, un vagon de fier vechi.

Intorși acasă, cei 130 de pionieri, cîi numără școala, s-au apucat cu hărnicie de stringerea fierului vechi. Nu de mult, o telegramă trimisă din Tg. Jiu la Hunedoara anunța: „Tovarășe Tripsa, angajamentul luat în fața muncitorilor siderurgici de pionierii școlii din Lelești a fost îndeplinit. Am expediat un vagon de fier vechi strîns de noi. Vă rugăm, confirmați primirea”.

Prof. ION GRIGORIU

Îndrumați de cadrele didactice, elevii școlii din Ocna Sibiului au răspuns cu entuziasm chemării unei gospodării agricole de stat dintr-o comună învecinată, ajutînd la stringerea porumbului pe o suprafață de 10 ha.

Din munca lor entuziastă, elevii din Ocna Sibiului au făcut o sărbătoare, iar cadrele didactice au văzut în aceasta un rod al activității educative pe care a desfășurat-o școala.

Prof. ANGELA BUHĂESCU

Pentru acest an școlar, Casa pionierilor din orașul Roman a prevăzut în planul său de perspectivă organizarea unor interesante excursii.

Planul a și început să prindă viață. La începutul lunii octombrie s-a organizat o excursie la Mircești, cu scopul de a se vizita casa memorială Vasile Alecsandri și lunca mult cîntată de poet. Pentru înțelegerea mai profundă a celor ce urmau să fie văzute de către pionieri, cercul „Prietenii cărții” a organizat un simpozion cu tema „Viața și opera lui Vasile Alecsandri”.

D. ANDONE

Unitatea de pionieri de pe linia școala din Lipova, desfășoară o intensă activitate obștească. Numai în citeva zile pionierii au cules recolta de porumb de pe 3 ha. aparținînd G.A.S. din Lipova. De asemenea, ei au strîns 300 kg. ghindă, pe care au predat-o ocolului silvic.

FRANCIS WILD

Viața colectivului de elevi ai Școlii medii nr. 7 „I. L. Caragiale” din Capitală este bogată în realizări. Iată una din cele mai importante: toți elevii din clasa a IX-a B de anul trecut au promovat. Dar viața colectivului de elevi mai cunoaște din cînd în cînd și lipsuri. Iată de ce brigada artistică de agitație, atentă la pulsațiile clasei, a alcătuit un text cu numere variate, combativ și plin de humor. Nouă fete și șase băieți pricepuți să cînte, să recite, să se miște cu vioiciune pe scenă s-au decis fără șovăială să-i dea viață.

Și astfel săptămîna trecută, în fața elevilor din toate clasele a X-a precum și a părinților lor artiștii amatori au prezentat programul care a criticat neajunsurile din activitatea clasei, urzicînd ceea ce e înapoiat în atitudinea unor elevi.

Sensul scenetelor, al recitărilor și cîntecelor prezentate a fost îndemnul cald la învățătură, la spirit colectiv, la grija față de avutul obștesc.

G. VĂRZARU



Clasele și cabinetele școlii medii experimentale din Kbely (R. S. Cehoslovacă) sînt înzestrate cu cele mai moderne aparate și materiale didactice.

R. S. CEHOSLOVACA

O școală experimentală

Școala medie de 9 ani din Kbely (în apropiere de Praga) deschisă pentru prima oară în septembrie a.c. se poate numi pe drept cuvînt „școala bucuriei”. Chiar numai privind-o te înseninezi: coridoarele sînt zugrăvite în galben, verde, trandafiriu și albastru, balustrada scării este galbenă, caloriferele albastre, tablele albastre sau cenușii, podelele, de asemenea, sînt colorate, lămpile moderne. În fiecare clasă trei ferestre mari îndreaptă lumina spre trei rînduri de mese colorate, lingă care se află scaune cu picioare ce pot fi scurcate sau lungite după nevoie. Elevii din clasele I-V învață cite doi la mese mai mari; în celelalte clase, fiecare își are masa lui.

Această preocupare pentru culoare, pentru mobila interioarelor nu este întâmplătoare: școala medie din Kbely are o misiune specială, fiind una din primele școli din Cehoslovacia în care pedagogii vor experimenta și verifica noi metode și forme de educare, rechizite școlare noi, moderne, importanța ambianței în care învață copiii, a mediului interior al școlii etc.

Școala medie de 9 ani din Kbely este de fapt un „laborator” în care se va cerceta mai ales problema predării materiilor din domeniul științelor naturii și ale matematicii. Programa predării acestor obiecte este la fel cu aceea a celorlalte școli. Metodele și formele de lucru, însă, ambianța în care se află copiii au fost alese în așa fel, încît să se poată constata care sînt condițiile de lucru cele mai avantajoase pentru copii.

Materialul didactic pentru cabinetele de fizică, chimie și biologie — de fabricație cehoslovacă sau importat — este lucrat cu deosebită îngrijire. Fie că este vorba de trusele pentru mecanică, optică sau electricitate, de tabloul de distribuție cu siguranță, de instalația de reglaj a intensității, de ierbare, de modelele de creier, de corpul omului sau de atîtea alte materiale din cele mai moderne — toate plac copiilor și sînt privite cu interes.

Fiecare cabinet este înzestrat cu mese special construite. În cabinetul de chimie și fizică, de exemplu, fiecare loc de muncă al fiecărui elev are robinet de gaz și contact electric. Tablele — cu foi — se pot acoperi cu draperii, cabinetul outind fi astfel transformat într-o sală care nu amintește școala și care poate servi copiilor pentru ședințe, șezători etc.

În școală există instalații de scut mîinile. La fiecare etaj sînt fontanele cu apă potabilă.

Școala medie din Kbely are, bineînțeles, și un post de radio-amplificare, radio și aparat de televiziune puse la dispoziția elevilor. Colectivul pedagogic se preocupă și de studierea eficacității programelor de radio-televiziune destinate școlilor. În procesul de predare se folosesc și alte aparate ca magnetofonul, aparate de proiecție ș.a. Cu ajutorul lor profesorii fac să dispară predarea materiei sub formă de prelegere; ei arată cum tehnica modernă poate fi folosită pentru o însușire mai profundă și temeinică a cunoștințelor.

Lucrătorii Institutului de cercetări pedagogice din R. S. Cehoslovacă vor studia la școala din Kbely dacă toate instalațiile de aici corespund cerințelor pedagogice și igienice, dacă îndeplinesc toate condițiile necesare desfășurării cu cele mai bune rezultate a procesului de învățămînt. La unele clase se experimentează și dispunerea diferită a mobilierului — de exemplu în formă de evantai. Întregul mobilier al școlii este făcut din materii sintetice și din metal.

Școala are și săli de gimnastică, garderobe, dușuri, ateliere, săli pentru activitatea extrașcolară, un club, o bucătărie cu cantină; nu lipsește nici cabinetul medical. În viitor se prevede construirea unui bazin acoperit, a unui teren sportiv, a unei sere de flori și a unui cabinet special de biologie.

Școala din Kbely place de pe acum tuturor. Copiii vin aici bucuroși și învață cu elan, atrași de ambianța plăcută, de buna înzestrare a școlii.

Treptat se va construi în R. S. Cehoslovacă o rețea întregă de școli experimentale, în scopul de a clarifica unele probleme de bază privind metodele prin care se poate realiza educația comunistă și predarea la nivelul exigențelor actuale.

Încă din acest an vor începe cercetări la Școala medie de 9 ani din Bratislava — Prievoz. Rezultatele la care se va ajunge aici, ca și cele de la Kbely, vor constitui o bază temeinică pentru folosirea metodelor noi de lucru în învățămînt.

Dr. Eliska Nováková

Lupta cadrelor didactice din lumea capitalistă

Una dintre marile crime ale capitalismului contemporan constă în permanenta reducere a fondurilor pentru învățămînt. Investind miliarde pentru înarmări, clasele exploatare jefuiesc din punct de vedere material și spiritual pe oamenii muncii, le închid accesul la învățătură, la valorile spirituale acumulate de omenire. În Turcia analfabeții alcătuiesc 70 la sută din populație, în Portugalia 44 la sută, în Afganistan 95 la sută, în Irianul de vest (stăpînit de Olanda) — 97 la sută. În țările Americii Latine există 86.000.000 de analfabeți, iar în Italia, analfabetismul rămîne mereu o plagă rușinoasă. Și acestea sînt doar cîteva exemple.

Împotriva acestei politici retrograde acționează cu combativitate crescîndă mase tot mai largi de cadre didactice din Occident. Organizații în Federația Internațională a Sindicatelor din Învățămînt, organizație profesională afiliată la Federația Sindicală Mondială, sute de mii de pedagogi din lumea întreagă desfășoară o activitate susținută pentru pace și colaborare între popoare, împotriva imperialismului și colonialismului, luptă pentru unitatea de acțiune a educatorilor, pentru democratizarea învățămîntului.

În întreaga lume, mase tot mai largi de oameni ai muncii din învățămînt înțeleg că succesul luptei lor depinde în cea mai mare măsură de succesul luptei generale a clasei muncitoare. În țările capitaliste, pe baricadele luptei de clasă

conduse de clasa muncitoare se găsesc tot mai mulți profesori și învățători. În focul acestei lupte se încheagă unitatea națională și internațională a organizațiilor sindicale din învățămînt. Peste tot acțiunile de luptă ale educatorilor găsesc un sprijin larg în rîndurile maselor muncitoare, care sprijină activ cauza pentru care militează marea armată a lucrătorilor din învățămînt.

Anul 1961 a fost marcat de puternice greve și manifestații ale cadrelor didactice din întreaga lu-

Nici lupta educatorilor din Anglia n-a fost niciodată atît de puternică pînă acum. Cadrele didactice din Glasgow, de exemplu, au declarat o grevă de o săptămînă cerînd mărirea salariilor. La conferința Uniunii Naționale a Educatorilor din Anglia, care s-a declarat totdeauna împotriva acțiunilor greviste, s-a luat în anul acesta hotărîrea de a se declara grevă națională în cazul cînd guvernul își va menține refuzul de a satisface cerințele Uniunii.

Combative lupte greviste au desfășurat și cadrele didactice din Japonia. Uniunea națională a învățătorilor și profesorilor japonezi a declanșat numai anul acesta 16 greve generale. În pofida represaliilor crîncene, soldate cu arestări, condamnări și chiar cu uciderea unor învățători în timpul demonstrațiilor, cadrele didactice din Japonia au hotărît să organizeze, în decembrie un nou val de greve și manifestații.

Încadrîndu-se în lupta generală a clasei muncitoare din lumea capitalistă pentru pace, drepturi politice și economice, cadrele didactice reprezintă un detașament activ al mișcării muncitorești și sindicale internaționale.

Învățătorii și profesorii progresiști din țările capitaliste își îndreaptă în aceste zile atenția spre Moscova. Aici, între 4-16 decembrie a.c., va avea loc cel de-al V-lea Congres Sindical Mondial care va analiza învățămîntele lupte duse de oamenii muncii și de sindicatele lor pe plan național și internațional pentru apărarea intereselor lor vitale și va stabili orientarea generală și programul de acțiune în scopul dezvoltării și întăririi continue a mișcării sindicale internaționale. La acest reprezentativ for internațional, vor participa și organizații ale sindicatelor din învățămînt.

În preajma acestui eveniment deosebit în viața sindicatelor din întreaga lume au loc în numeroase țări capitaliste mari acțiuni greviste și manifestații ale cadrelor didactice. La 23 octombrie, un grup de profesori englezi greviști s-au prezentat la parlament pentru a protesta împotriva refuzului continuu al guvernului de a satisface revendicările lor juste cu privire la majorarea salariilor.

În Italia, la 27 octombrie a început greva de două zile declarată de corpul didactic și studenții instituțiilor de învățămînt superior. Participanții la grevă au cerut înfăptuirea unei reforme democratice în domeniul învățămîntului superior, sporirea alocațiilor pentru dezvoltarea învățămîntului superior, adaptarea programului de învățămînt la nivelul actual al dezvoltării științei, îmbunătățirea situației materiale a corpului didactic și a personalului tehnic.

În Argentina, Chile și Ecuador au avut loc luna trecută, puternice acțiuni revendicative ale învățătorilor și profesorilor, care au fost larg sprijinite de masele oamenilor muncii din toate celelalte ramuri de activitate.

Presa sindicală internațională anunță că în rîndurile delegaților, invitaților și observatorilor care vor sosi la Moscova pentru a participa la cel de al V-lea Congres Sindical Mondial cadrele didactice vor fi larg reprezentate. Este o nouă dovadă concludentă a faptului că lucrătorii din învățămînt înțeleg limpede că lupta lor nu poate fi despărțită de lupta generală a clasei muncitoare internaționale. De altfel, în documentele adoptate de conducerea F.S.M. în scopul supunerii lor spre dezbateră celui de-al V-lea Congres Sindical Mondial se prevăd obiective de extremă importanță și pentru viața și munca lucrătorilor din învățămînt. Realizarea acestor obiective va duce la îmbunătățirea situației generale a oamenilor muncii din țările capitaliste, inclusiv a cadrelor didactice, va contribui la succesul luptei tuturor forțelor progresiste din lume.

P. Mărgineanu

În întîmpînarea celui de al V-lea Congres Sindical Mondial

me capitalistă pentru mărirea bugetelor destinate învățămîntului, pentru democratizarea acestuia, pentru ridicarea salariilor și a pensiilor. Niciodată grevele cadrelor didactice din Franța, bunăoară n-au avut o mai largă răspîndire ca anul acesta. Ce a determinat această atitudine hotărîtă? Iată cîteva motive. Salariile cadrelor didactice au rămas cu mult în urma nivelului mereu crescînd al costului vieții. Sînt cazuri frecvente cînd profesorii nu și primesc salariul decît cu o întîrziere variînd între două și șase luni.

R. P. BULGARIA

Pentru educarea copiilor

În R. P. Bulgaria tematica pavoazării localurilor de școală este subordonată adeseori muncii de educație internaționalistă a elevilor. În unele școli din Stara Zagora, Burgas și Sofia, de pildă, pavoazarea școlilor se axează pe teme ca „Lupta popoarelor coloniale pentru eliberarea de sub jugul imperialismului”, „Lupta desfășurată de popoarele lumii pentru apărarea păcii”, „Succesele obținute de Uniunea Sovietică și de celelalte țări ale lagărului socialist în construirea vieții noi” ș.a. În holurile și pe culoarele acestor școli se pot vedea panouri și fotomontaaje alcătuite cu grijă, desene executate de elevi pe tema aleasă de școală.

Pentru a ajuta la cunoașterea vieții oamenilor muncii din alte țări, în școli se găsesc „colțuri ale prieteniei” în care sînt expuse materialele reflectînd viața altor popoare — obiecte lucrate de elevi de peste hotare cu care școala corespundează, scrisori, insigne etc.

În casele de pionieri poți afla „săli ale prieteniei” în care se

găsesc de asemenea obiecte variate lucrate de copii în cercurile din casele și palatele pionierilor din alte țări, iar stațiile de radio din aceste instituții au legături cu zeci de stații școlare de acest fel din țările vecine și prietene.

„Bodra Smeana”, aică „Schimbul vioi” — așa se numește unul din cele mai mari ansambluri corale de copii din R. P. Bulgaria. El funcționează pe lingă Palatul pionierilor din Sofia și numără 300 de pionieri. În repertoriul acestui cor, ca și în acela al multor alte asemenea formații din țară, figurează numeroase cîntece patriotice și pionierești bulgare precum și cîntece ale diferitelor popoare.

Corul a făcut multe turnee, nu numai în țară, dar și peste hotare, bucurîndu-se pretutindeni de o apreciere deosebită. Astfel, este cunoscut în Uniunea Sovietică, R. P. Ungaria, R. S. Cehoslovacia, R. P. Romînia, R. D. Germană, Austria, Belgia, Italia ș.a.

I. Birna

R. P. UNGARA

Filmul în școală

Pentru înlesnirea muncii pedagogilor și pentru a întări legătura dintre învățătură și viața practică, în R. P. Ungaria se acordă o deosebită atenție folosirii filmului în școală. În peste două mii de școli elementare și în toate școlile medii există astăzi aparate de proiecție pentru film îngust. În afară de aceasta, în toate școlile medii și în 80 la sută din școlile elementare există aparate de proiecție pentru diafilme.

În anul școlar 1961 — 1962, un

număr de 20 filme noi cu conținut didactic, alături de 18 diafilme noi produse de Institutul de filme școlare, vor ajuta pe profesori în predarea diferitelor cunoștințe prevăzute de programele școlare. Elevii școlilor de 8 ani vor putea vedea astfel procesul fabricării gheșei, instalațiile atelierului etc., iar cel din școlile medii se vor putea informa prin filme despre soiurile de semințe, despre construcția diverselor mașini, despre plăcile prefabricate din beton etc.